

MAJ 2019 NR. 111

RØD+GRØN

Tema: Kom med i valgkampen!

Nu kan Løkke ikke trække den længere: Valget er reelt i gang, og Enhedslisten har mulighed for at få et historisk godt resultat. Men sejren er langt fra i hus, og vi får brug for alle medlemmer, unge som gamle. Rød+Grøn giver tips og tricks til, hvordan du kan blive aktiv i valgkampen.

Side 14-25

INDHOLD

Måneden der gik	3
Velfærdsdemoer	5
Slut med salg af infrastruktur	6
Kort nyt fra Folketinget	7
Europas venstrefløj har en klimaplan	9
"Fort Europa" ruster op	10
Højrefløjen samler sig i Europa	11
Unioner med endnu flere tænder	12-13
Kort nyt fra Ø-landet	26-27
Ungdommens valg handler om klima	28
Afdelingstræf i Enhedslisten	29
Debat og annoncer	30-31
Kulturstafetten	32

Tema: Kom med i valgkampen! 14-25

Nu kan Løkke ikke trække den længere: Valget er reelt i gang, og Enhedslisten har mulighed for at få et historisk godt resultat. Rød+Grøn giver tips og tricks til, hvordan du kan blive aktiv i valgkampen.

Skrot budgetloven – skab bevægelse 4

Budgetloven er en spændetrøje, der piner det sidste luft ud af velfærden. Det er en lang række fagforeninger enige i, så de har startet en kampagne med titlen "Skrot budgetloven".

Klimakrisen – har vi et personligt ansvar? 8

Enhedslistens nye klimaplan viser, hvordan vi på nationalt plan kan nå målsætningerne i aftalen fra Paris. Men fritager det den enkelte borger fra at tage et personligt klimaansvar?

RØD+GRØN

Redaktør: Simon Halskov

Redaktion: Gunna Starck, Maja Albrechtsen, Anne Overgaard, Sarah Glerup, Nina Ericsson, Jon Burgwald, Lars Hostrup, Lole Møller, Mikael Hertoft, Eva Hyllegaard, Frederik Kronborg og Maria Prudholm.

Art Director: Maria Prudholm

Layout: Tobias Frost

Kontakt: medlemsblad@enhedslisten.dk
ISSN: 1903-8496

Abonnementspris:
Uden medlemskab af
Enhedslisten: 150 kr/år
Institutioner: 250 kr/år
Medlemmer modtager automatisk bladet.

Administration/abonnement: 33 93 33 24

Næste deadline: 11. juni kl. 9.00

Debatindlæg: Send til:
debat@enhedslisten.dk

Udgives af: Enhedslisten

Forsidefoto: Annemette Halskov/Rød+Grøn

Fotos, der er hentet på Flickr, må gengives under samme Copyright-licens, som de er udgivet under på Flickr.com.

Oplag: 8.700

Tryk: KLS Grafisk Hus

RETNING

Der er brug for dig, hvis vi skal forandre i rød og grøn retning

Kære Kammerat!

I skrivende stund er det længe ventede folketingsvalg endnu ikke udskrevet. Men valgkampen har sådan set været i gang længe. Både vores folketingskandidater og aktivister har været synlige i gadebilledet og i forskellige valgdebatter i de sidste mange måneder. Ligeledes har vi længe forberedt os på det andet vigtige valg, nemlig EU-parlamentsvalget. Enhedslisten opstiller for første gang som parti og regner stærkt med at sende en og helst flere af vores kandidater til EU-Parlamentet. Her skal vi kæmpe for et grønt, solidarisk og demokratisk samarbejde med resten af den europæiske venstrefløj.

Den 4. maj kl. 12 skal vi sætte valgplakater op til EU-parlamentsvalget og måske også til folketingsvalget. Vi har ikke nok seje SUF-aktivister i hele landet, og derfor må vi, der har helbredet til det, melde os selv som aktivister i de næste uger. Vi skal hjælpe med plakatopsætning, husstandsdeling, stemme dørklokker og meget andet. Hvis ikke man kan kravle op i

lygtepælen, kan man i hvert fald hjælpe med rundringning til medlemmerne i byen eller promovere Enhedslistens politik ved at skrive et læserbrev til den lokale avis. Der er også brug for folk til at opdatere og vedligeholde den lokale afdelings hjemmeside og sociale medier.

Vores naboer, kollegaer og familiemedlemmer skal overbevises om, at en stemme til Enhedslisten er en stemme til bedre velfærd, et bedre sundhedsvæsen, mere grøn omstilling og en demokratisk erhvervs- og finanssektor.

Vi skal huske, at vores indflydelse på den politik, der skal føres i de næste fire år, uden tvivl vil være afhængig af antallet af vores mandater. Såfremt vi ønsker at styrke vores position over for den kommende regering og forhindre dem i at øge uligheden og skære i velfærden, har vi brug for flere mandater. Der er en reel mulighed for, at vi kan øge antallet af folketingsmedlemmer og dermed vores indflydelse, hvis vi alle gør, hvad vi kan, for at spille en aktiv rolle i valgkampen.

God valgkamp derude!

» Vores naboer, kollegaer og familiemedlemmer skal overbevises om, at en stemme til Enhedslisten er en stemme til bedre velfærd, et bedre sundhedsvæsen, mere grøn omstilling og en demokratisk erhvervs- og finanssektor.«

Ibrahim Benli, Folketingskandidat for Enhedslisten i Københavns Omegns Storkreds

● MÅNEDENS BILLEDE

Arbejdernes kampdag stod i valgkampens tegn i hele landet.

● DEN GODE NYHED

Tusinder på gaden for bedre velfærd. Den 6. april blev der i hele landet afholdt demonstrationer for at indføre minimumsnormeringer i daginstitutionerne. Demonstrationsdagen blev et kæmpe tilløbsstykke, og protesterne fortsætter: Den 14. maj bliver der således arrangeret demonstrationer under overskriften "Velfærdens dag".

● DEN DÅRLIGE NYHED

Regeringen dropper naturmål. Lige op til folketingsvalget har regeringen meldt ud, at noget af det eneste grønne indhold i regeringsgrundlaget, nemlig naturmålene, ikke bliver til noget. Trods fire år ved magten har Løkke og co. ingen plan for at vende biodiversitetskrisen, hvilket møder skarp kritik fra de grønne organisationer.

● CITATET

» Vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at vise vores medborgere fra etniske minoriteter, at de ikke er alene. At vi står sammen med dem på tværs af baggrund. Jeg håber, at en bred front af partier, bevægelser og mennesker vil gøre det samme. Vise, at vi er de mange, og de totalitære er de få. At vi er hundredtusinder, der vil slå ring om dem, som racisterne truer.«

Pelle Dragsted,
afgående medlem af Folketinget

Foto: Karina Tengberg

SKROT BUDGETLOVEN – SKAB BEVÆGELSE

Til efteråret skal Folketinget revidere budgetloven. Enhedslisten mener, loven skal skrottes. Den er en spændetrøje, der piner det sidste luft ud af velfærden. Det er en lang række fagforeninger enige i, så de har startet en kampagne med titlen "Skrot budgetloven".

● Aktivisme

Finn Sørensen og Anders Olesen

Finansministeren er en kylling. Han turde ikke tage den planlagte diskussion om revidering af budgetloven på denne side af et valg. Den er udskudt til efteråret, og det fik han alle de andre partier, undtagen Ø og Å, med på.

Det er ikke så mærkeligt, at de andre partier ikke vil diskutere konsekvenserne af den lov midt i en valgkamp. Budgetloven har haft store konsekvenser for velfærden. Af frygt for at blive ramt af lovens sanktioner har kommunerne sparet og sparet. Resultatet er 31.000 færre

velfærdsjob siden 2010. De mangler til at passe børn, unge og gamle!

Det er heller ikke sjovt at diskutere budgetlov op til et EU-valg, når man selv har været med til at tilslutte Danmark til EU's finanspagt – for det er der, kravet om en budgetlov kommer fra. Der skulle jo nødvendigvis komme fokus på, at vi kan frigøre os fra budgetloven, ved at sende en mail til Bruxelles om, at Danmark udtræder af finanspagten.

Enhedslistens holdning er klar: Budgetloven skal skrottes, og kommuner og regioner skal have de fornødne midler til at sikre velfærden. Det handler folketingsvalget og EU-valget også om.

Det er en lang række københavnske fagforeninger heldigvis enige med os i. Under parolen "Skrot budgetloven" lægges der op til endnu engang at skabe bevægelse mod nedskæringspolitikken.

Velfærdens dag

Lokale fagforeninger, forbund og andre gode kræfter lægger op til at den 14. maj bliver "Velfærdens dag". I skrivende stund er der planlagt demonstration på Christiansborg Slotsplads kl.

17.30. Folkene bag "Skrot budgetloven" og også FOA opfordrer til og arbejder for, at der bliver aktiviteter i hele landet.

I Enhedslisten støtter vi fuldt ud initiativet og opfordrer alle, der kan, til at gøre dagen til endnu en markering mod nedskæringspolitikken – og til en dag, hvor der peges fremad mod bedre velfærd og sundhed.

Det vil samtidig være en del af presset på en ny regering, for at gøre op med den sidste halve snes års hårdhændede nedskæringspolitik. Kampen skal tages op lokalt. Lokale faglige kræfter, forældre, reformramte og alle folkelige kræfter må finde sammen i markeringer. Der er behov for at sætte fokus på EU's politik

Enhedslistens holdning er klar: Budgetloven skal skrottes, og kommuner og regioner skal have de fornødne midler til at sikre velfærden. Det handler folketingsvalget og EU-valget også om.

VELFÆRDSSAMFUNDET AFVIKLES – KÆMP FOR AT GENUUDVIKLE DET

til begrænsning af offentlig virksomhed og velfærd. Der er behov for at presse en kommende regering til at få afskaffet budgetloven og få bevilliget flere midler til velfærd, uanset hvilket parlamentarisk grundlag en kommende regering bygger på.

Bevægelse virker

Erfaringerne fra de seneste år viser, at bevægelser virker. De 74 demonstrationer i 74 kommuner i 2016 mod omprioreringsbidraget havde effekt. Det lokale sammenhold, der blev udviklet i den forbindelse, var en af de direkte årsager til den omfattende og succesfulde bevægelse under overenskomstforhandlingerne i 2018.

Da der den 6. april blev demonstreret i 59 byer for minimumsnormeringer på daginstitutionsområdet, høstede vi atter opløftende erfaringer med at skabe lokalt sammenhold. Lad os sætte af på de gode erfaringer og gøre "Velfærdens dag" den 14. maj til endnu en dag, hvor modstand og vilje til forandring markeres. Hvis det lykkes, vil det smitte af på valgkampen og på et godt resultat for de kræfter, der sætter velfærd højere end knæfald for EU's nedskæringspolitik og skattesænkninger til de rige.

Den 6. april var der demonstrationer i hele landet for at indføre minimumsnormeringer. Demonstrationdagen blev et kæmpe tilløbsstykke og sendte et klart signal til politikerne: Vi vil have anstændige forhold på børneområdet nu!

● Aktivisme

Emil Ulrik Andersen, Børnefamilieudvalget

Jeg ankom til pladsen foran Thorvaldsens Museum i København en time før demonstrationen. Sammen med en håndfuld partikammerater skulle jeg sætte et ammetelt og et pusletelt op. Da vi kom, virkede pladsen mennesketom, men allerede kl. 13 var teltene fyldt med ammende og puslende. Menneskehavet var hurtigt så enormt, at det var umuligt at overskue. Dem, der havde været til barnevognsmarch fra Frederiksberg Rådhus, og som ville til vores telte, brugte en halv time på at komme igennem menneskemylderet, så massivt var det.

Det var fantastisk at se og mærke så mange mennesker sige fra over for de ringe forhold, samfundet byder vores vigtigste borgere: vores børn.

Uanstændige nedskæringer

Når vi henter vores børn i vuggestuen, med en ble der skulle have været skiftet for lang tid siden, eller afleverer til en ikke-uddannet med-

hjælper om morgenen, så gør det ondt. Jeg tror, at det er der, at det går op for mange, at det velfærdssamfund, vi troede vi havde, slet ikke lever op til det bare akkurat anstændige. Jeg kan forestille mig, at det er samme oplevelse mange har, når de stifter bekendtskab med sygehusvæsenet og ældreplejen første gang. Det har i hvert fald været min erfaring. Man bliver simpelthen forfærdet og desværre også ramt af afmagt. For man kan jo ikke ændre noget som helst, når man står der alene med sin døende pårørende på plejehjemmet, eller med sit grædende barn, som ikke vil afleveres i vuggestuen.

Stå sammen for velfærd

Når vi i fællesskab kræver minimumsnormeringer, er det første skridt mod anstændige institutioner til vores børn. Budgetloven og effektiviseringskravet tvinger kommunerne til igen og igen at spare på børneområdet. Minimumsnormering kan i det mindste tydeliggøre når der, pga. sparekrav, er for mange børn per pædagog.

Det lader desværre ikke til, at alvoren er gået op for flertallet i Folketinget endnu. Den 6. april viste vi dog, at vi står sammen for bedre vilkår for vores børn, og den 14. maj er der demonstration igen: "Skrot budgetloven, bevar velfærd". Her kan vi igen tydeligt vise vores utilfredshed. Det er en demonstration for hele velfærdsstaten og dermed i særdeleshed en demonstration for os børnefamilier og for vores børn. Vi ses derinde – jeg tager amme- og pusletelt med igen. God kamp og god demonstration!

Børnefamilieudvalget var klar med pusle- og ammetelt på demodagen 6. april.

Foto: Emil Ulrik Andersen

Den 6. april blev der demonstreret i 59 byer for minimumsnormeringer på daginstitutionsområdet. Dagen gav opløftende erfaringer med at skabe lokalt sammenhold, og 14. maj går vi igen på gaden for at markere vores vilje til forandring.

Foto: Jesper Legarth Qvist

FLERTAL LUKKER FOR SALG AF KRITISK INFRASTRUKTUR

Rækken af skandaløse udsalg af offentligt ejet infrastruktur er lang nok, mener et flertal i Folketinget. Udenom regeringen har Enhedslisten og en række andre partier derfor besluttet at sætte en stopper for private aktørs opkøb af bl.a. energiforsyning.

● Demokrati

Simon Halskov, Rød+Grøn

I starten af året blev salget af eldistributions-selskabet Radius aflyst efter en voldsom offentlig debat. Nu har et flertal i finansudvalget bestående af Enhedslisten, Alternativet, SF, Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti vedtaget en beretning som pålægger regeringen, at kritisk infrastruktur fremover kun kan sælges hvis køberen enten har det offentlige eller forbruger-ejede selskaber som majoritetsejer.

- Det her er nok en af de vigtigste sejre, jeg har været med til at sikre i Folketinget. Med vedtagelsen fra et bredt flertal hegner vi nu effektivt vores kritiske infrastruktur inde, så regeringen ikke kan sælge f.eks. vores energis infrastruktur til kapitalfonde eller andre pri-

vate kapitalinteresser, forklarer Pelle Dragsted begejstret.

Fælleseje er den bedste løsning

Efter årtier, hvor der har været en drift imod at sælge Danmarks infrastruktur til private aktører, er den nye vedtagelse et markant kursskifte.

Pelle Dragsted fremhæver, at der siden salget af Dong har været en voksende modstand fra borgerne. Det er den modstand, som har banet vejen for de politiske resultater, mener han.

- Kapitalfonde og formueforvaltere har kun ét formål med at opkøbe infrastruktur, og det er at tjene penge. De penge kan komme ét sted fra - nemlig forbrugernes lommer. Derfor er fælleseje den bedste løsning, når det gælder vital infrastruktur, påpeger Pelle Dragsted og uddyber:

» Det her er nok en af de vigtigste sejre, jeg har været med til at sikre i Folketinget. Med vedtagelsen fra et bredt flertal hegner vi nu effektivt vores kritiske infrastruktur inde... «

Pelle Dragsted
Demokratiordfører

- Vi har i Danmark en lang tradition for, at vores kritiske infrastruktur er ejet af fællesskabet - enten af det offentlige eller af forbruger-ejede andelsselskaber. Den tradition har været truet - men nu siger et flertal i Folketinget, at det er en god tradition, som vi skal holde fast i.

SÅDAN LYDER TEKSTEN

"Et flertal i udvalget (S, DF, EL og SF) konstaterer, at kritisk infrastruktur er af vital interesse for samfundet og borgerne, ikke mindst når det gælder naturlige monopoler.

Flertallet konstaterer ligeledes, at Danmark har en mangeårig tradition for, at kritisk infrastruktur er ejet af fællesskabet - enten i form af offentlig ejerskab eller i form af andelsselskaber ejet af forbrugere. Og at denne ejerform har været med til at sikre en fastholdelse af dansk ejerskab over infrastrukturen, samt en høj forsyningsikkerhed.

Flertallet pålægger i forlængelse heraf regeringen at arbejde for, at dansk kritisk infrastruktur enten har det offentlige eller et forbruger-ejet andelsselskab som majoritetsejer."

Lav straksforbud mod sprøjtegift

Efter fund af giftrester i drikkevandet i Nordsjælland kræver Enhedslistens miljøordfører Øjvind Vilsholm et komplet overblik over den kaotiske situation og et straksforbud mod brug af sprøjtegifte ved drikkevandsboringer.

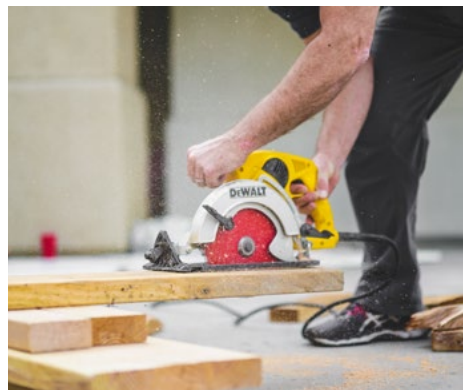
– Lige nu bliver der spillet hasard med folks helbred. Alle drikkevandsboringer bør med det samme undersøges for alle de nye stoffer, der nu er fundet i drikkevandet, så vi kan få overblik over den kaotiske situation, kræver han.

Uambitiøs aftale om arbejdsmiljø

Regeringen har indgået et forlig om arbejdsmiljø og ordnede forhold. Der er små forbedringer, men det er en uambitiøs aftale, som ikke for alvor løser den alvorlige og negative udvikling i lønmodtagernes arbejdsmiljø. Heller ikke indsatsen mod social dumping løftes tilstrækkeligt. Det mener Enhedslistens arbejdsmiljøordfører Christian Juhl.

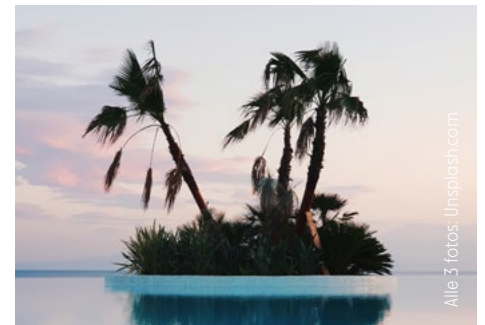
– Vi har hele vejen bidraget med konkrete forslag, der kan løfte indsatsen til gavn for lønmodtagernes arbejdsliv. Desværre er aftalen en alt for blid start på den genopretning, som er nødvendig efter blå bloks hærgen de sidste mange år, konstaterer han.

Tålmodigheden med skattely er ubegribelig

Socialdemokratiet afviser at ændre de danske udbudsregler, så kommuner, stat og regioner kan forhindre skattekroner i at havne hos skattelyvirksomheder. Partiet vil i stedet afvente en løsning i EU. Enhedslistens spidskandidat til EU-valget, Nikolaj Villumsen, er dybt forundret over Socialdemokraterne.

– Hvert år ender milliarder af kroner i skattely – penge som kunne være kommet vores fællesskab til gode. Alle os, der betaler vores skat med glæde, er til grin, når vi ser, hvordan kreative pengemænd og grådige banker gemmer pengene væk. Det skal stoppes, hellere i dag end i morgen. For mig er det ubegribeligt, at socialdemokraterne ikke har samme tilgang.

OPSIG VELFÆRDSFORLIGET, FØR DET ER FOR SENT

Pernille Skipper opfordrer på det kraftigste Socialdemokratiet til at træde ud af det såkaldte velfærdsforlig inden valget, så et nyt flertal kan gennemføre markant bedre forhold for nedslidte og mere retfærdige pensionsregler.

● Arbejdsmarked

Simon Halskov, Rød+Grøn

Regeringen, DF og Radikale mener ikke, at der kan gennemføres forslag om differentieret pensionsalder uden om velfærdsforliget. Hvis Socialdemokratiet ikke forlader forliget før valget, kan det derfor blive nærmest umuligt

at lave afgørende forbedringer af reglerne for tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet i den kommende valgperiode – selv hvis der skulle være flertal for det. Og behovet for at gøre noget er stort og hastigt voksende, påpeger Pernille Skipper.

– Allerede i dag oplever rigtig mange, hvordan kroppen eller sindet sætter ud. Mange af

» Hvis Socialdemokraterne mener det, når de siger, at de vil gøre noget ved problemerne, må de opsig forliget.«

Pernille Skipper.

Enhedslistens politiske ordfører

dem, der har været på arbejdsmarkedet, siden de var meget unge, er også dem, der tidligst oplever, at der ikke er mere at give af, siger hun.

57 år på arbejdsmarkedet

Pensionsalderen stiger hele tiden som følge af det såkaldte velfærdsforlig. Det betyder, at en 18-årig lærling i dag kan se frem til at arbejde, til hun er 75 år.

– Vi vil først og fremmest forsøge at stoppe den stigende pensionsalder. Men vi vil selvfølgelig også gerne forhandle om løsninger, som kan gøre noget godt for de grupper, der er hårdest ramt. Begge dele er åbenbart betinget af, at velfærdsforliget opsiges. Så hvis socialdemokraterne mener det, når de siger, at de vil gøre noget ved problemerne, må de opsiges forliget, konstaterer Pernille Skipper.

KLIMAKRISEN – HAR VI ET PERSONLIGT ANSVAR?

Enhedslistens nye klimaplan viser, hvordan vi på nationalt plan kan nå målsætningerne i aftalen fra Paris. Men fritager det den enkelte borger fra at tage et personligt klimaansvar? Det har Rød+Grøn mødt klimaordfører Søren Egge Rasmussen til en snak om.

● Grøn omstilling

Simon Halskov, Rød+Grøn

Vores klimaplan er blevet positivt modtaget. Alligevel møder jeg jævnligt partikammerater, der savner mere fokus på, at vi hver især kan gøre en forskel. Skal vi ikke også anvise de mange bække små i klimaspørgsmålet?

– Jo, det er også vigtigt. Nu bor jeg jo selv i et økosamfund, som jeg har været med til at opbygge siden 1992. De 300 mennesker, der bor her i andelssamfundet i Hjortshøj, har gjort sig nogle individuelle overvejelser. Vi har så bare i høj grad forsøgt at realisere dem i fællesskab.

Kan du nævne nogle af de kollektive muligheder, vi har for at styrke den grønne omstilling?

– Mange mennesker bor i en boligforening. Her er der mulighed for i fællesskab at sige: "Hvordan får vi energioptimeret vores boliger?". Vi

kan også påvirke, hvordan pensionskasserne investerer vores fælles pensionskassemedler. Så har vi også nogle kæmpe muligheder i kommunerne. De står for en stor del af energiforsyningen, den kollektive trafik, cyklisme, kommunale bygninger og skoledrift. Kommunerne kan sagtens lave klimaplaner, som rykker, mens vi venter på, at Christiansborg gør en masse.

Er vi ikke også, som individer, nødt til at forholde os til klimaudfordringerne – og se på, hvordan vi selv kan gøre vores økologiske fodaftryk mindre?

– Jo, og jeg tror sådan set også, at mange mennesker er gået i gang. Mange overvejer, om deres næste ferie kan være mindre klimabelastende, f.eks. ved at droppe flyveturen. På samme måde er der mange, der er begyndt at spise mindre kød, og der er kommet et stort fokus på genbrug. I dag ser man ikke ned på folk, hvis de kommer med en genbrugsgave til en fødselsdag. Samfundet er i bevægelse. Og der kan vi som Enhedslisten være med til at formidle gode råd til en mere bæredygtig levevis. Jeg har selv været i tvivl om, hvor meget man kan sige uden at provokere folk for meget. Men omvendt er det jo også godt at provokere folk lidt.

Hvad mener du med det?

– Vi skal passe på ikke at moralisere og fremstille den grønne omstilling som noget, der gør livet kedeligt og indebærer en masse forbud. Heldigvis behøver man jo ikke at få et dårligere

liv af at flyve mindre eller spise mindre kød. Tværtimod kan det hjælpe en til at opdage nye spændende rejsemål og madretter. Jeg tror, der er en efterspørgsel efter gode råd om et mere klimabevidst liv. Jeg har lagt mærke til, at når folk på sociale medier skriver: "Jeg vil gerne have tips til en ferie, hvor jeg ikke skal flyve", så er der straks en masse, der fortæller, hvor der ligger gode sommerhuse i Danmark og skønne naturoplevelser i Sverige. Altså gode alternativer til charterrejsen. På samme måde skal vi vinde på den gode smag, når vi skal gøre vores kost mere klimavenlig. Vi kan ikke vinde klimakampen, hvis folk skal sidde tre gange om dagen og spise noget, de synes smager forfærdeligt.

Vil verden i det hele taget være et bedre sted at leve i, når hele kloden lever bæredygtigt?

– Når vi kommer frem til at have bæredygtige samfund overalt, hvor alle mennesker lokalt har nok ressourcer til at have et godt liv, så bliver det selvfølgelig en bedre verden. Men vi står overfor nogle kæmpe udfordringer. Når udgangspunktet er, at 800 millioner mennesker spiser for lidt hver eneste dag, så har vi altså at gøre med, at den fattigste del af verdens befolkning skal have højnet deres levestandard betydeligt. Det vil kræve en helt vild omstilling – særligt i vores del af verden. Nu har Enhedslisten lavet en klimaplan, der viser vejen frem til 2030. Næste skridt bliver en plan for, hvordan Danmark bliver et nulemissionsland i 2040.

Mange mennesker overvejer, om deres næste ferie kan være mindre klimabelastende, f.eks. ved at droppe flyveturen. På samme måde er mange begyndt at spise mindre kød, og der er kommet et stort fokus på genbrug. Klimabevidstheden er voksende – nu skal vi bare have politikerne med.

Fotos: Unsplash.com

Det europæiske venstrefløjssamarbejde "Now, the People" kræver en bindende klimalov og støtte til grønne offentlige investeringer. Det skal bryde med den neoliberale økonomiske dagsorden, som i dag hænger i EU.

EUROPA HAR BRUG FOR EN NY, GRØN AFTALE

Behovet for klimahandling var den store overskrift, da Nikolaj Villumsen sammen med Jonas Karlsson fra Vänsterpartiet, Jorge Costa fra Bloco de Esquerda og Ferida Amrani fra La France insoumise præsenterede et fælles klimaudspil i april.

● Klima

Frederik W. Kronborg, Rød+Grøn

- Vi skal sætte klimaet først. Ikke bare i ord, men i handling. Derfor er jeg så stolt over, at Enhedslisten sammen med nogle af de største venstrefløjspartier i Europa kan præsentere en fælles europæisk klimaplan.

Sådan indledte Enhedslistens spidskandidat til EU-valget, Nikolaj Villumsen, da han på vegne af venstrefløjssamarbejdet "Now, the People" udfoldede partiernes klimaplan "A New Green Deal for Europe".

Behov for en europæisk klimalov

Mens den danske regering er fodslæbende, og EU ikke lever op til de mål, der blev sat i Paris-aftalen, er der brug for en helt ny indstilling til den lurende klimakatastrofe. Derfor er det første punkt i partiernes klimaudspil kravet om en europæisk klimalov.

- EU sætter i dag hensynet til virksomhedernes profit over klimaet. Det skal stoppe, og

derfor foreslår vi en bindende, europæisk klimalov. Den skal sikre, at de enkelte lande har lov til at gå foran med den grønne omstilling og forpligte EU til at komme i mål med Paris-aftalen, forklarer Nikolaj Villumsen.

Klimaloven skal tvinge EU's system til altid at vægte hensynet til klimaet over hensynet til markedsinteresser. Det vil være et afgørende nybrud for EU's klimapolitik, som i dag er helt utilstrækkelig, hvis vi skal holde os under 2,0 eller sågar 1,5 graders temperaturstigning globalt.

I forlængelse af klimaloven foreslår "Now, the People" også støtte til grønne offentlige investeringer. De skal bryde med den neoliberale økonomiske dagsorden, som i dag hænger i EU. Grønne investeringer er helt centrale for, at vi kan vende klimakrisen. Dertil indeholder udspillet en række punkter, hvor EU allerede i dag kunne være med til at imødekomme de mål, som blev sat i Paris-aftalen.

Sammen om et venstreorienteret Europa

Lanceringen af "A New Green Deal for Europe" er det seneste af vores fællesudspil med vores europæiske venner. Klimaplanen demonstrerer styrken af vores samarbejde, hvor vi på tværs af de europæiske grænser har sat os for at lave et progressivt alternativ til det bestående.

- Behovet for en progressiv bevægelse og et internationalt samarbejde baseret på demokrati og solidaritet har aldrig været større. Klimaspørgsmålet er vor tids mest afgørende

udfordring og der er behov for handlekraft for at løse det, fremhæver Jonas Karlsson fra Vänsterpartiet og uddyber:

- Over for os står de store virksomheder og deres lobbyister, hvis dagsorden kun favoriserer den økonomiske elite. I "Now, the People" har den europæiske venstrefløj mulighed for at stå stærkere sammen og vise, hvordan vi kan kæmpe imod klimakrisen, sikre sociale rettigheder og sikre forholdene på arbejdsmarkedet.

Læs hele udspillet på: enhedslisten.dk/temaer/europaeisk-klimaudspil

» EU sætter i dag hensynet til virksomhedernes profit over klimaet. Det skal stoppe, og derfor foreslår vi en bindende europæisk klimalov. Den skal sikre, at de enkelte lande har lov til at gå foran med den grønne omstilling og forpligte EU til at komme i mål med Paris-aftalen.«

Nikolaj Villumsen

Spidskandidat til EU-parlamentsvalget

DEN YDERSTE HØJREFLØJ: "BYG FORT EUROPA"

En stor del af den yderste højrefløj vil bevare EU, fordi unionen lukker grænserne for flygtninge og indvandrere fra den arabiske verden og Afrika. Og der er også kommet færre flygtninge og indvandrere til EU i de seneste år. Ikke fordi forholdene er blevet bedre i Syrien eller Libyen, men fordi EU's ydre grænser er blevet mere effektivt lukket.

● Migration

Mikael Hertoft, Rød+Grøn

FN skønner, at 2.275 mennesker døde i Middelhavet i 2018 i et forsøg på at komme fra Nordafrika til EU. Andelen af flygtninge, der dør, fortsætter med at stige, og Flygtningehøjkommissariatets talskvinde Liz Throssell mener, at det skyldes færre undsætningsaktioner – NGO'erne får nemlig lagt hindringer i vejen for deres arbejde.

"Missing Migrants Project" skønner, at der er sket en fordobling af procenten af mennesker, der dør på flugt. Indtil videre er 409 døde i Mid-

delhavet i 2019. Ingen ved, hvor mange, der er døde på grænsen mellem Tyrkiet og Syrien.

Frontex får flere penge – også fra Danmark

Frontex er EU's samarbejde om kontrol med de ydre grænser. Frontex har et stort budget, og det bliver hastigt større. Budgettet er vokset fra 100 millioner euro i 2014 til 320 millioner euro i 2018.

EU-Kommissionens formand, Jean Claude Juncker, annoncerede i september, at væksten i Frontex skal boostes, så der kommer 10.000 grænsevagter allerede i 2020.

"Byg Fort Europa", siger også Generation Identitær, som er et nyt initiativ på den yderste højrefløj. De forsøger at give en stueren begrundelse for at holde mennesker ude – at de har en anden identitet end "os". På den måde forsøger de ikke at ligne racister.

Danmark bidrager også til Frontex' "bekæmpelse af irregulær migration i Middelhavsområdet", som forsvarsminister Claus Hjorth-Fredriksen siger. Danmark vil sende flere penge, som bl.a. vil gå til en patruljebåd, et overvågningsfly og en hjerteslagsdetektor. I 2018 har forsvaret og politiet brugt ca. 40 årsværk på dette arbejde, der fortsætter i 2019.

Samtidig har Tyrkiet lukket grænsen til Syrien efter aftale med EU. EU giver tre milliarder euro til Tyrkiet for at holde flygtninge ude. Pengene er bl.a. gået til at bygge en grænsemur mellem Tyrkiet og Syrien, der er flere hundrede kilometer lang og tre meter høj – med pigtråd på toppen. Syrien har også fået støtte til at bygge den avancerede Cobra II – en pansret mandskabsvogn, der er designet til at finde flygtninge med radar, kamera mm.

Flygtningene bliver således holdt inde i Syrien med støtte fra EU, selvom det er livsfarligt at blive.

Det yderste højre støtter Fort Europa

– Med indvandring fra muslimske lande følger store problemer med arbejdsløshed, manglende uddannelse, kriminalitet, religiøs radikalisme og kulturel segregering.

Sådan skriver den konservative folketingskandidat i Randers, David Munk-Bogballe, i et

EU rustet op ved de ydre grænser for at holde flygtninge og indvandrere ude. Det bifalder store dele af højrefløjen, som derfor støtter EU. Venstrefløjen må bekæmpe EU af samme grund, mener Enhedslisten.

Foto: Freedom House, Flickr.com (Public Domain)

NÅR HØJRERADIKALE STJÆLER DET SOCIALE OPRØR

Så er det nu, vi må finde sammen om et modsvar.

● Højreekstremisme

Lole Møller, Rød + Grøn

For nyligt marcherede Den Nordiske Modstandsbevægelse gennem København. De er erklærede nationalsocialister med et forenet Norden på programmet.

Dens mål er at sikre de nordiske folks racerene og kulturelle overlevelse. Et forenet nationalsocialistisk Norden ses, som det udtrykkes, som et sundt alternativ til globalisering, ensretning og et overstatsligt EU.

I forskellig aftapning genfindes tilsvarende synspunkter hos højreradikale og fascistiske partier overalt i Europa. Flere af disse partier har nu dannet en fælles platform i forbindelse med valget til EU-parlamentet. Dansk Folkeparti har meldt sig under fanerne i Europæisk Alliance for Folk og Nationer. På spisesedlen står beskyttelse af den nationale kultur, advarsler mod indvandrere og flygtninge, mistæneliggørelse internationale aftaler og folkeret og fjernelse af magten fra bureaukraterne i Bruxelles. I meningsmålingerne står alliancen lige nu til at få 23 procent af stemmerne og 84 pladser i parlamentet.

debatindlæg i Jyllands-Posten, og han konkluderer:

- Tiden er kommet til at bygge Fort Europa.

Han nævner, at en årsag til indvandringen fra den arabiske verden til Europa er krig og væbnede konflikter – men han glemmer helt, hvilken skyld de europæiske lande har i disse krige og konflikter. For det første er våbnene, der bliver brugt i krigene, primært produceret i USA og Europa (inklusive Rusland). For det andet har Europa – først og fremmest UK, Frankrig, Italien og Spanien – i mere end 100 år koloniseret og tyranniseret den arabiske verden og modvirket alle forsøg på at opbygge demokratiske, for ikke at tale om socialistiske samfund.

"Byg Fort Europa", siger også Generation Identitær, som er et nyt initiativ på den yderste højrefløj. De forsøger at give en stueren begrundelse for at holde mennesker ude – at de har en anden identitet end "os". På den måde forsøger de ikke at ligne racister. De går også ind for at "forsvare Europa" for at "undgå den store udskiftning", fremgår det af deres klistermærker, som de har plastret på lygtepælene i den ellers idylliske Charlottenlund skov.

Den yderste højrefløj og regeringen har en realistisk opfattelse af, at EU holder flygtninge og indvandrere ude – og støtter derfor EU. Venstrefløjen må bekæmpe EU af samme grund.

Overalt i EU er der i årtier blevet gennemført en brutal, nyliberalistisk nedskæringspolitik, der har medført stigende ulighed og fattigdom. Et lille mindretal har grådigt samlet til hobe, mens store befolkningsgrupper har måttet lide afsavn. De højreradikale partier har fra nord til syd forstået at høste opbakning i kølvandet på den omfattende sociale krise ved især at gøre bestemte befolkningsgrupper til syndebukke og fremme racisme og nationalisme. De ydmygede og vrede er lydhøre over for højrefløjens lokketoner.

Piben skal have en anden lyd

I lyset af denne udvikling er det helt centralt, at venstrefløjen finder sammen og får sat en anden politisk dagsorden, der kan bremse de højreekstremistiske partiers fremgang og give højrepopulismen modstand. På venstrefløjen har European Left, "Now, the People" og Plan B sat en anden kurs – og alle steder med Enhedslisten som aktiv deltager. Der er bl.a. lagt op til opgør med de multinationale selskabers skatteunddragelser og skattely, med nedskæringspolitikken, med EU's budgetkrav. Ligesom man er samlet om konkrete forslag til en ny social og grøn deal. Initiativer, der udfordrer EU's traktatgrundlag og gør op med den politik i Danmark og i EU, der skaber grobund for Rasmus Paludan, Marine Le Pen, Alexander Gauland og Mateo Salvini.

Hans Scherfig malede i 1942 en fortolkning af nazismen via sagnet om Rottfængeren fra Hameln, der her ligner Hitler og som med sin fløjte lokkede børnene ud af byen.

Maleri: Hans Scherfig

EUROPÆISK ALLIANCE FOR FOLK OG NATIONER

Alliancen består af følgende partier: Italienske Lega, Alternative für Deutschland, De sande Finner, det østrigske Frihedsparti, Marine Le Pens National Samling, Vlaams Belang fra Belgien samt Estlands Konservative Folkeparti (Ekre).

Flere grupperinger kan sagtens tænkes at komme til.

UNIONER MED ENDNU FLERE TÆNDER

Hvis det tysk-franske EU-lokomotiv får dampen igen, er der lagt op til fuldt blus på unionsudviklingen i den kommende valgperiode. Det kan få grumme konsekvenser for reglerne på arbejdsmarkedet – og for velfærden.

● EU

Kenneth Haar

Det vil ikke blive det største tema i valgkampen, men det er måske det vigtigste, der kommer til at ske i den kommende valgperiode. Planerne for en række skridt mod obligatoriske regler for den økonomiske politik har været diskuteret længe, og selvom der stadig er politiske forhindringer, er der ikke tvivl om, at det er hér de næste store skridt bliver taget på EU-integrationsvej. Hele fire unioner er under opbygning – en bankunion, en finanspolitisk union, en økonomisk union og en kapitalmarkedsunion – og det er ikke så lidt, der er bragt i spil inden for de fire rammer: strammere styring af medlemslandenes finanslove med konsekvenser for velfærden, lettere mulighed for at fremme et 'fleksibelt' arbejdsmarked.

En slags logik

Det hele begyndte med finanskrisen og eurokrisen. De toneangivende kræfter i EU-kom-

missionen og i en række medlemslandes regeringer drog dengang tre hovedkonklusioner, der stadig danner baggrund for et omfattende integrationsprojekt.

– Store bankers problemer og de store summer, der blev brugt på bankpakker, må føre til et europæisk tilsyn med banker og mere klare procedurer omkring bankstøtte. Med mere tilsyn kan store bankkriser håndteres på en mere kontrolleret vis.

– En række medlemslandes økonomier viste svagheder i kølvandet på finanskrisen – især Grækenland, Irland, Portugal, Spanien og Italien. De problemer skyldtes en ødsel offentlig udgiftspolitik, så der må stramminger til for at undgå en gentagelse.

– Derudover viste eurokrisen behovet for re-

former af arbejdsmarkedene. For høje lønninger svækkede konkurrencedygtigheden og styrkede eurokrisen. Svaret er strukturreformer – pensionsreformer, ændring af aftalesystemerne, øget fleksibilitet i ansættelsen.

Der kan snildt gøres indvendinger mod de tre analyser og konklusioner, og den sociale slagside er iøjnefaldende. Men på det politiske topplan står de tre dogmer uantastede og guider en række unionsprojekter. De findes i skitseform i 'de fem formænds rapport' fra 2015 – et papir, som stadig synes at sætte rammerne for udviklingen i EU.

Bankunion for storbanker

Den første union er bankunionen, der allerede er nået langt. Der er nu etableret et fælles-europæisk tilsyn med storbanker, som varetages af Den Europæiske Centralbank. Og der er vedtaget procedurer for, hvordan en storbank skal afvikles, hvis den er i krise, herunder hvem der skal betale og hvordan. De afgørende beslutninger om, hvordan det skal gribes an, ligger nu i EU-regi, hvor ECB og EU-kommissionen har stor indflydelse. Det kan betyde, at et land bliver pålagt at støtte en bank, eller at en bank bliver solgt til spotpris til en anden storbank. Er der ikke tilstrækkeligt med penge i en mindre fond, bankerne selv har betalt til, kan pengene tilvejebringes gennem lån hos den fond, som står bag lån til Grækenland og andre medlemslande (ESM). Den foreløbigt eneste gang, Bankunionen har været i funktion hele vejen,

Hele fire unioner er under opbygning – en bankunion, en finanspolitisk union, en økonomisk union, og en kapitalmarkedsunion – og det er ikke så lidt, der er bragt i spil inden for de fire rammer: strammere styring af medlemslandenes finanslove med konsekvenser for velfærden, lettere mulighed for at fremme et 'fleksibelt' arbejdsmarked.

Med kommissionsformand Juncker i spidsen har EU-toppen lagt i kakkellovnen til opbygningen af hele fire unioner: en bankunion, en finanspolitisk union, en økonomisk union og en kapitalmarkedsunion. Formålet er bl.a. at få mere kontrol over medlemslandenes finanser, så man kan forhindre udbygning af velfærden.

Foto: European People's Party, Flickr.com (CC BY 2.0)

var da en spansk bank, Banco Popular, blev solgt til en anden bank, Santander, formedelst én euro – selvom markedsværdien var vurderet til 7,4 mia. kroner. Problemet med voksende storbanker er altså ikke løst. Det er heller ikke meningen.

Bankunionen – som Danmark endnu ikke er fuldgældigt medlem af – er ikke gjort færdig endnu. Den store udfordring er en fælleseuropæisk indskydergaranti – en fond, som der kan trækkes på, hvis der er problemer med at betale borgerne for tab af opsparing, når en bank krakker. På bl.a. dette område bliver nogle medlemslande altså bedt om at yde støtte eller garantier til andre medlemslande. Det er en anledning til at skubbe på de projekter, som peger mod en fælles økonomisk politik og en fælles finanspolitik. For hvis 'vi' skal støtte andre, siger f.eks. den tyske regering, må vi have sikkerhed for, at de fører 'den rigtige' økonomiske politik.

Stabilitetsunionen

Den økonomiske union og den finanspolitiske union handler derfor om medlemslandenes økonomiske politik, og de to kan hurtigt sammenfattes i begrebet 'stabilitetsunionen'. Eksisterende EU-regler skal håndhæves mere effektivt, og nye regler skal vedtages for at fremme økonomisk stabilitet.

Den skrappe håndhævelse af eksisterende regler er faktisk nået overraskende langt i de senere år. Forringelserne af den franske ar-

bejdsmarkedslovgivning er langt hen ad vejen en effekt af hårdt politisk pres og trussel med bøder fra EU-institutionerne. Derimod har det skortet på fremdrift med indførelsen af nye regler for økonomisk politik. Ambitionen i de fem formænds rapport er at indføre en ny forpligtende målestok for økonomisk politik. Et andet forslag lyder, at de ikke-forpligtende anbefalinger til medlemslande om deres økonomiske politik skal gøres til obligatoriske retningslinjer. Men endnu er forhandlingerne ikke nået til en konklusion.

Den finanspolitiske union står også i stampe. For få år siden foreslog den tyske regering, at de allerede meget skrappe regler for medlemslandenes budgetter kunne gennemføres troværdigt ved at lade det være op til en sær-

Kapitalmarkedsunionen er ikke meget andet end et projekt for liberalisering af skyggebankvæsenet. Indenfor de vanlige procedurer for det indre marked, er det foreløbigt vedtaget at lempe reglerne, så der igen kan handles let med værdipapirer, som til forveksling ligner de pakker af subprime-lån på det amerikanske boligmarked, som mange giver en stor skyld for finanskrisen.

lig EU-kommissær at godkende eller afvise et forslag til finanslov.

Men ret beset bør det ikke undre. Det er vidtgående idéer, som er på bordet.

Lokomotivet i omdrejninger

Der er dele af de nye unionsprojekter, som ikke berøres synderligt af politisk inert. Kapitalmarkedsunionen er ikke meget andet end et projekt for liberalisering af skyggebankvæsenet. Indenfor de vanlige procedurer for det indre marked er det foreløbigt vedtaget at lempe reglerne, så der igen kan handles let med værdipapirer, som til forveksling ligner de pakker af subprime-lån på det amerikanske boligmarked, som mange giver en stor skyld for finanskrisen.

De øvrige unioner er afhængige af omstændighederne på topplan. Og her er de store ryk udeblevet, især fordi EU-integrationen har været uden det vanlige fransk-tyske lokomotiv i en del år. Indtil præsidenterne Hollande og Macron begyndte at gennemføre arbejdsmarkedsreformer, var Frankrig i skammekrogen og ude af stand til at sætte sig i spidsen på vanlig vis med den tyske partner. Det problem forsvandt i slutningen af 2017, for kun at blive afløst af en politisk krise i Tyskland, som gjorde Angela Merkel handlingslammet i EU-regi.

Men den situation vil ikke vare ved. Mens de mange unionsdagsordener måske kun fører til små skridt, kan det også tænkes, det pludselig går stærkt.

Allerede nu kan EU gennem bankunionen pålægge et land at støtte en bank. Det kan også gennemtvinges, at en bank bliver solgt til spotpris til en anden storbank.

Foto: Marco Verco, Flickr.com (CC BY 2.0)

Kom med i valgkampen!

Nu kan Løkke ikke trække den længere: Valget er reelt i gang, og Enhedslisten har mulighed for at få et historisk godt resultat. Men sejren er langt fra i hus, og vi får brug for alle medlemmer, unge som gamle. Rød+Grøn giver tips og tricks til, hvordan du kan blive aktiv i valgkampen.

VORES EKSTRA MANDATER KOMMER FRA JERES INDSATS

Enhedslisten kan få et kanongodt valg, men sejren er ikke hjemme endnu. Vi skal have folk til at tro på, at det nytter at stemme – og specifikt på Enhedslisten. Og der er både stort og småt, du som medlem kan bidrage med.

Pernille Skipper, politisk ordfører

Det går rigtig godt for Enhedslisten. Ifølge meningsmålingerne vil næsten hver tiende stemme på os næste gang. Vi kan også se, at der er enorm opbakning til det, vi vil. Derfor tyder alt på, at vi kan få et fantastisk valg. Men sejren er langt fra i hus.

Op til valget bliver alle røde og grønne

Ikke alle kan huske, hvad partierne har stemt de sidste fire-fem år. Det skal vi minde vælgerne om. Lige nu ser vi, at SF og Socialdemokratiet forsøger at udviske deres fortid i Thorning-rægeringen. Selv Lars Løkke begynder at lyde venstreorienteret i sundhedspolitikken, på daginstitutionsområdet, på klimaområdet. Helt generelt må man sige, at jo tættere på valget, vi kommer, desto mere begynder alle andre partier at lyde ligesom Enhedslisten!

Det er et klart og positivt tegn på, at rigtig mange mennesker er på linje med os. De fleste synes, at den grønne omstilling, sundheden og velfærden er det vigtigste, ligesom vi gør. Skat-

telettelser er der stort set ingen opbakning til. Og det tilpasser de andre partier sig efter – i hvert fald i selve valgkampen. Vi får altså mere konkurrence og skal knokle så meget hårdere for at minde vælgerne om, at vi er dem, der står fast på solidarisk politik, også efter valget.

Dem, der ikke stemmer

Et andet sted, hvor vi har en udfordring – men også et kæmpe potentiale – er i forhold til de næsten 600.000 stemmeberettigede, der bliver hjemme på valgdagen. Rigtig, rigtig mange af dem ville nemlig have stemt på Enhedslisten eller et andet parti på venstrefløjen, og deres stemmer går tabt. Spørger man dem hvorfor, fortæller mange, at de har mistet håbet. De kan ikke se forskel på, om den ene eller den anden er ved magten. Der er også mange, der har forskellige udfordringer i deres liv, som gør det uoverskueligt at nå ned at stemme. Det skal vi kæmpe for at få lavet om på.

Derfor er der mange afdelinger i Enhedslisten, der banker på døre i udsatte boligområ-

» Så hvis du tænker: Nej, jeg kan ikke være aktiv, for jeg kan hverken organisere kørsel eller klatre i lygtepæle eller deltage i fire møder. Du er uundværlig alligevel!«

Pernille Skipper,
Enhedslistens politiske ordfører

der og minder folk om, hvorfor de skal stemme. Man kan også organisere at køre folk til valgsstederne eller lave aftaler om at følges med de andre forældre i skolen eller børnehaven. Det ville hjælpe mange, som er dårligt gående eller bor på landet uden bil og måske motivere flere til at komme af sted, når dagen kommer og dagligdagens opgaver tårner sig op.

Alle bidrag hjælper

Hvis vi får flere ned at stemme, så har vi alle muligheder for at vinde det kommende valg. Vi har også gode chancer for at få mennesker, som normalt ville have sat kryds ved gamle partier, til at stemme mere venstreorienteret. Fordi de faktisk er enige med os. Men hvis det skal lykkes, har vi brug for alle bidrag i valgkampen. I de næste uger vil vi se kæmpe dyre annoncer fra store partier med massiv parti-støtte i ryggen, og de annoncer vil køre med slogans om f.eks. grøn omstilling, som kunne lyde som vores. Vi har ikke penge til at gøre det samme. Vi har vores medlemmer. Det er faktisk det eneste, vi har.

Så hvis du tænker: Nej, jeg kan ikke være aktiv, for jeg kan hverken organisere kørsel eller klatre i lygtepæle eller deltage i fire møder. Du er uundværlig alligevel! Bare det at tage en snak med sine kollegaer eller sin farmor om, hvad f.eks. forskellen er på Enhedslisten og Socialdemokratiet. Eller at hænge en plakat op i sit vindue og vise, at her er der nogen, der stemmer Enhedslisten. Det er alt sammen dele af at føre valgkamp, og vi har brug for hver eneste lillebitte ting.

"HEJ, JEG KOMMER FRA ENHEDSLISTEN..."

Ved at banke på døren og tale med folk i sociale boligområder har flere af Enhedslistens lokalafdelinger høstet vigtige erfaringer. Rød+Grøn har talt med Emil Viskum, der har stemt dørklokker i Høje Tåstrup, hvor han nu sidder i kommunalbestyrelsen.

Simon Halskov, Rød+Grøn

Hvilke erfaringer I har i Taastrup med at gå fra dør til dør?

- Det var mest mig, der bankede på døre op til sidste kommunalvalg. Derfor besøgte jeg primært folk i Taastrupgård. Jeg var forholdsvis ny i kommunen, så noget af det, jeg fik utroligt meget ud af ved at gå ud og banke på døre, var at høre, hvad folk ønskede, jeg skulle arbejde for, hvis jeg kom i kommunalbestyrelsen. Som ny politiker gav det mig et klart billede af, hvad det var for en kommune, jeg bevægede mig

rundt i – hvad det var for nogle mennesker og hvilke udfordringer, de havde.

Hvad betød det, at du startede med at spørge folk om deres holdninger, før du fortalte om dine egne?

- Det gjorde, at resten af samtalen tog udgangspunkt i det, borgeren syntes var vigtigt. Så havde vi på en måde allerede et fælles fokus: en udfordring, de syntes var vigtig at sætte spot på. Ofte havde jeg jo nogle vinkler på den udfordring, som de også syntes var spændende. På den måde blev det ikke sådan en partipolitisk snak, hvor folk på forhånd sagde: "Vi gider alligevel ikke høre Enhedslistens svar".

Er der en oplevelse under dør-til-dør-projektet, du særligt husker?

- Ja, jeg mødte en ældre fyr, der hedder Pelle, som sagde, at han stemte Dansk Folkeparti. Han havde været sømand, siden han var 13 år, og var så blevet millionær, fordi han ikke havde brugt nogen penge. Nu var han flyttet til Taastrupgård og ville bruge det sidste af sit liv på

at skrive digte og sådan noget. Den første sætning, han sagde til mig, var: "Jeg gider ikke snakke med politikere, for jeg ved allerede, hvad I mener, og der er kun ét parti, der siger hvad de mener: Dansk Folkeparti. Jeg er ikke altid enig med dem, men de siger, hvad de mener, og derfor stemmer jeg på dem." Jeg svarede: "Jeg siger sgu også, hvad jeg mener! Det vil jeg gerne love dig, hvis du gider at tale med mig". Så blev jeg inviteret ind og snakkede med ham. Efter en god snak lovede jeg ham at komme tilbage med min kone, som han så forærede tre af sine hjemmeskrevne digtsamlinger til – signeret! Det endte med, at vi fik Pernille Skipper til at ringe tilbage til ham på valgdagen. Da hun sagde: "Det er Pernille Skipper fra Enhedslisten", svarede han: "Jeg behøver ikke tale med dig – jeg har allerede talt med Emil, og jeg skal ned og stemme på ham nu!".

Kunne I finde på at lave et nyt dør-til-dør-projekt i fremtiden?

- Helt sikkert. Det er noget af det, jeg godt kunne tænke mig at gøre endnu mere af – jeg har bare slet ikke tiden til det i øjeblikket. Hvis vi havde en stor partiafdeling, så ville vi helt sikkert følge op, fordi vi fik jo en masse kontakter til interesserede folk. Hvis vi får flere kræfter i afdelingen, så kunne det være fedt at gøre det.

Har du ellers nogle gode råd til afdelinger, der gerne vil prøve sådan et dør-til-dør-projekt?

- Vi startede med at holde et kursus om, hvordan man skal møde folk og spørge ind til de ting, de interesserer sig for. Så gik vi ud og øvede os to og to. Det gav os en god start. Hvis der er nogle i afdelingen, der finder det lidt grænseoverskridende, så kan jeg sige, at det er meget lettere, når man er to, der banker på døren.

» Som ny politiker gav det mig et klart billede af, hvad det var for en kommune, jeg bevægede mig rundt i – hvad det var for nogle mennesker og hvilke udfordringer, de havde.«

Emil Viskum

Kommunalbestyrelsesmedlem i Høje Tåstrup

På Fyn har Enhedslisten gået fra dør til dør i socialt udsatte boligområder, der har været på regeringens ghettolister. Det har givet vores aktivister rig mulighed for at diskutere politik i øjenhøjde med folk.

Foto: Enhedslisten Odense

MØDET I DØRÅBNINGEN FLYTTER STEMME

Også i Haderslev og i Odense har Enhedslisten banket på hos beboerne i sociale boligområder. Rød+Grøn har fået Victoria Velasquez og Mathias Christiansen til at fortælle om deres erfaringer.

Simon Halskov, Rød+Grøn

Hvilke områder har I lavet dør-til-dør-projekter i?

Victoria: På Fyn har vi primært gået i socialt udsatte boligområder, der har været på regeringens ghettolister.

Mathias: I Haderslev valgte vi at fokusere på et område i Sydbyen, der går under navnet Hjortebrokarveret. Vi blev opfordret til at lave projektet, efter vi var blevet udpeget som en af de kommuner, hvor Enhedslisten scorede ualmindeligt lavt på to valgsteder med sociale boligområder.

Kunne I finde på at gøre det igen?

Victoria: Helt klart! Vi kan i det hele taget blive meget bedre til at gå folk i møde med inddragende aktiviteter og vores gode politik. Flere af dem, vi taler med, er meget inde i politiske emner, men har svært ved at gennemskue de politiske partier. Andre gange ved folk simpelthen ikke, at de også kan være med – også har en stemme.

Mathias: I øjeblikket er vi en afdeling med forholdsvis få aktive, og flere synes, at aktivite-

ten er lidt grænseoverskridende. Så her og nu har vi ikke de aktivister til rådighed, der skal til for at løfte opgaven. Men dagen, hvor vi gik fra dør til dør, var en succes, så måske gør vi det igen, når vi har kræfter til det.

Hvad har I lært af jeres dør-til-dør-projekt?

Victoria: Når vi går dør-til-dør, får vi diskuteret politik i øjenhøjde og med udgangspunkt i det, dem vi besøger dagligt går og er frustrerede over. Mennesker, der ofte er travlt engagerede eller optagede af andre ting i deres hverdag end at være politisk aktive, f.eks. som medlemmer af Enhedslisten. Mennesker, der ikke er godt nok repræsenteret i vores parti, som det ser ud i dag.

Mathias: Vi mødte mange beboere på en god måde og fik mange gode snakke. Derudover fik vi insiderviden om, hvad der rører sig blandt områdets beboere. Hvad er deres udfordringer, hvad er deres bekymringer, og hvad ønsker de for deres bydel? Til valgkampe er dør-til-dør helt sikkert et spændende redskab.

» Når vi går dør-til-dør, får vi diskuteret politik i øjenhøjde og med udgangspunkt i det, dem vi besøger dagligt går og er frustrerede over.«

Victoria Velasquez
Folketingskandidat og dør-til-dør-aktivist

ALLE KALDER SIG GRØNNE – SÅDAN STEMME DE REELT

Op til valget bliver alle partier grønne i deres tale. Men virkeligheden er ofte en anden på Christiansborg, når der skal trykkes på stemmeknapperne.

Lars Hedegaard Nielsen, politisk rådgiver

Med folketingsvalget på trapperne ser vi pludselig størstedelen af partierne konkurrere om, hvem der er de grønneste. I efteråret lancerede regeringen eksempelvis en klimaplan, som var den mest ambitiøse klimaplan, vi har set i Danmark – i hvert fald ifølge dem selv. Vi har også set Konservatives kæmpe reklamer, som fylder en hel husfacade, hvor partiet vil "samle hele Danmark om en grønnere fremtid". Tilsvarende har Socialdemokratiet en kampagne med plakater på alle stationer, hvor de vil have "en fremtid med mere vild natur".

Spin versus praksis i blå blok

Men hvordan er sammenhængen så mellem den førte politik og de mange grønne udmeldinger? Det er desværre ikke altid sådan, at omfanget af de grønne skåltaler matcher det, partierne rent faktisk foretager sig på Christiansborg.

I regeringens klimaplan var der ganske vist en målsætning om, at der skulle være én million el- eller pluginhybridbiler i 2030 – men indtil videre har regeringen kun formået at indgå aftaler, der sikrer 1.000 nye elbiler. Samtidig har selvsamme regering stået i spidsen for lempelser af afgifterne for diesel- og benzinbiler og dermed trukket den grønne omstilling i den helt forkerte retning. En anden kuriositet, der sætter regeringens hykleri på spidsen, er, at staten siden sidste valg kun har investeret i én eneste elbil.

EU som dårlig undskyldning

Når partierne på vores egen fløj viger uden om de grønne beslutninger i folketingssalen, bruger de ofte EU som påskud.

I foråret fremsatte Enhedslisten et forslag om at forbyde salg af ukrudtsmidler og sprøjtegifte med aktivstoffet glyfosat, som skader grundvandet og naturen generelt. Kun Alternativet støttede vores forslag. SF, Radikale Venstre og Socialdemokratiet veg udenom med den begrundelse, at man skulle ændre reglerne i EU i stedet.

Præcis det samme skete, da Enhedslisten foreslog obligatoriske indholdslisten for legetøj. Ideen var at give forældre og andre indkøbere af ting til børn mulighed for at fravælge giftigt legetøj. Her kunne SF, Radikale Venstre og So-

cialdemokratiet heller ikke støtte forslaget – igen lød argumentet, at den indsats må ligge i EU-regi.

Ikke så vilde med vild natur

Det kommer næppe som en overraskelse, at partierne til højre for midten ikke prioriterer den grønne dagsorden i praksis. Men også i rød blok er der altså på visse grønne områder langt fra ord til handling.

Senest så vi Socialdemokratiet og SF stemme for en lov, der affreder de naturområder i København, som er kendt som Stejlepladsen og Lærkesletten. Det er områder, hvor der i dag er værdifuld natur og i øvrigt et bynært grønt åndehul for københavnere. Med lovforslaget åbnes der op for, at naturområderne kan indgå i nye byudviklingsområder og dermed på sigt blive erstattet af beton.

Et andet eksempel fra dette forår var, da Enhedslisten stillede forslag om at forbyde trawl og muslingefiskeri med skrabende redskaber i Lillebælt. Dette skulle sikre havnaturen i området. Her var der heldigvis opbakning fra Alternativet, Radikale Venstre og SF – men Socialdemokratiet ville ikke støtte det. Alt i alt må man spørge sig selv, hvor højt "en fremtid med mere vild natur" i grunden er prioriteret af socialdemokraterne.

Frontfigurerne fra SF og Venstre klæder sig gerne i grønt. Men når de stemmer i Folketingsalen er farven en anden: Her har partierne bl.a. affreder naturområder og stået i vejen for et forbud mod sprøjtegiften glyfosat.

Foto: Instagram, @piaolsendyhr

TIPS OG TRICKS TIL AKTIVISTEN

I de kommende uger får Enhedslisten brug for en masse aktive medlemmer, der kan gå på gaden og tale med folk, dele materialer ud og skaffe stemmer til liste Ø på anden vis. Her er nogle gode råd til, hvordan du kan bidrage.

Simon Halskov, Rød+Grøn

HUSSTANDSOMDELING

Lav en base, hvorfra uddelingerne starter. Her kan man hente ruter, drikke kaffe osv.

Del først ud i de områder, I prioriterer højest.

Tænk over, hvor Enhedslistens materialer rammer bedst (sociale boligområder og kollegier frem for byens velhaverkvarter).

Gå gerne to og to, og lav eventuelt en kammeratlig kappestrid.

Skaf evt. Folkekirkens Nødhjælps eller Mellempolitisk Samvirkes ruter (normalt 200-250 husstande) – men vær opmærksom på, at de indeholder overlap og fejl.

Ifølge loven gælder "Nej tak til reklamer" ikke for politisk materiale.

Foto: Rød+Grøn

GADEAKTIONER

Vær synlige: Flag, bolsjer, aktiviteter, roll-ups og andet Enhedslisten-merchandise giver synlighed og lokker folk til.

Læs valgmaterialerne, inden du deler ud, og diskutér dem gerne med andre.

Skift sted ofte – ellers rammer man de samme mennesker hver gang.

Sig noget, når du rækker folk materialet, så de får et budskab med: "Læs om Enhedslistens politik", "Støt den grønne omstilling" – eller noget lokalpolitisk, der optager folk: "Stop skifergasboringen i Lillerup, red vores drikkevand." Budskabet skal være kort, klart og gerne politisk.

Lyt til folk: Det er helt ok, hvis du ikke kan svare på alle spørgsmål. Vær ærlig og fortæl, hvad du selv synes. Eller spørg gerne en anden, der er med på gaden, om de kan svare på spørgsmålet.

Vær positiv: Smil, sig "værsgo" og "hav en god dag". Når du er på gaden, kan du være med til at give folk et godt indtryk af Enhedslisten ved f.eks. at svare travle folk med et smil.

Spild ikke tiden på at diskutere med folk, du er lodret uenig med. Hent en sodavand, eller sig du skal på toilettet, hvis du ikke kan slippe af med folk eller sig blot: "Nu må jeg videre".

Kombinér generel og lokal folder. Den lokale folder kan lokke folk til at tage den generelle.

Spørg ind til folks interesser og bekymringer: "Hvilke politikområder interesserer du dig for?" eller "Hvilke lokale problemer synes du politikerne burde gøre noget ved?".

Respektér et nej – bare sig: "Så må du have en dejlig dag".

SÅDAN KAN DU OGSÅ VÆRE AKTIV I VALGKAMPEN

Hjælp med at sætte plakater op, når valget udskrives.

Giv en hånd med, når der laves kaffe, smøres sandwiches og pakkes merchandise, når din lokalafdeling skal på gaden.

Snak politik med folk i omgangskredsen, på arbejdspladsen og i nabolaget.

Skriv læserbreve til lokalaviser.

ER DU I TVIVL OM NOGET?

Så spørg kontaktpersonen i din lokalafdeling.

Du kan også altid få hjælp hos Enhedslistens landskontor.

DE SVÆRE SPØRGSMÅL OM VORES PARTI

Ønsker Enhedslisten en revolution? Og vil vi pege på Mette Frederiksen som statsminister? I valgkampen bliver vi mødt med kritiske spørgsmål om vores politik. Her finder du svar på nogle af de svære spørgsmål, vi helt sikkert vil få.

Sarah Glerup, Rød+Grøn

Hvem vil I pege på efter et valg – og for hvilken pris?

– Enhedslistens førsteprioritet er at danne en grøn, progressiv regering til venstre for Socialdemokratiet, hvis vælgerne giver os mulighed for det – f.eks. ved at give Enhedslisten, Alternativet og SF flertal tilsammen. Hvis vi ikke kan danne regering selv, så sætter vi os imidlertid ikke i et hjørne med korslagte arme. Vi vil pege på den forhandlingsleder, der giver mest indflydelse for vores mandater, og umiddelbart ser det ud til at være Mette Frederiksen. Men det bliver aldrig betingelsesløst. Vi vil f.eks. ikke være støtteparti for en socialdemokratisk ledet regering, hvis den fortsætter de sidste årtiers ulighedsskabende økonomiske politik. I en sådan situation hjælper det ikke at pege på Lars Løkke, der jo fører netop denne form for økonomiske politik, men så kan en konsekvens måske blive, at der udskrives nyvalg.

Hvordan vil I sikre, at det ikke går så galt som under Thorning?

– Vi har haft en stor diskussion om lige præcis det i vores parti og strammet kursen over for

Socialdemokratiet. Vi vil stille krav, hvis Mette Frederiksen skal være statsminister takket være vores mandater, og omvendt trække støtten, hvis hun fører politik i en afgørende anden retning, end vi ønsker – eller slet ikke vil give indflydelse til os som støtteparti.

Jeres ideer er gode, men økonomisk hænger de vel ikke sammen?

– Enhedslisten siger altid, hvor pengene skal komme fra, når vi foreslår noget. På den måde er vi det mest økonomisk ansvarlige parti i Folketinget. Vi erkender åbent, at det vil koste penge at forbedre velfærden, og vi mener, at pengene skal findes hos de rigeste. I modsætning til højrefløjen og partierne bag skattereformen i 2012 har Enhedslisten aldrig finansieret skatterabatter med tvivlsomme dynamiske effekter.

I er et revolutionært parti

– så I går ind for vold?

– Ordet "revolution" misforstås ofte. Når vi i vores principprogram skriver, at vi ønsker "en demokratisk revolution", så betyder det slet og

ret, at vi ønsker grundlæggende forandringer i vores samfund. Vejen til de forandringer er, at et flertal af befolkningen tilkendegiver deres støtte til dem via demokratiske valg – ikke via hættye og bål i gaderne.

Enhedslisten tager afstand fra enhver form for vold, og det har vi altid gjort. Vi vil styrke demokratiet, ikke tilsidesætte det. Vi går i nogle tilfælde ind for civil ulydighed, som dengang demonstranter forsøgte at forhindre den voldsomme rydning af Brorsons Kirken ved at sætte sig fredsommeligt i vejen for politiet. Civil ulighed er per definition ikke-voldelig og foregår i åbenhed og en større sags tjeneste.

Vil I nedlægge politiet og militæret?

– Nej. Det er skræmmekampagner fra højrefløjen. Selvfølgelig skal vi have et politi, der kan fange forbrydere, og et forsvar, der kan opretholde vores suverænitet og i nogle tilfælde deltage i humanitære FN-operationer. Men den del af militæret, der bruges til angrebskrige som i Irak, vil vi gerne have skåret væk til fordel for fredsbevarende FN-operationer og suverænitetshåndhævelse.

Vil I fjerne den private ejendomsret?

– Nej. Vi vil kun ændre på ejendomsretten til de mest centrale dele af økonomien. Vi synes, det er udemokratisk, at f.eks. banker og olieselskaber, der har kolossal indflydelse på samfundet, er under ren privat kontrol. De skal i højere grad være ejet af samfundet og være underlagt demokratisk kontrol. På den måde kan det blive befolkningen frem for rige aktionærer, der får gavn af indtægterne fra vores olie og be-

stemmer, hvor meget vi forurener og borer. Og ved at oprette en samfundsejet bank og splitte de største banker op i mindre dele, undgår vi, at griske bankaktionærer trækker samfundøkonomien ned i en økonomisk krise.

I vil ændre grundloven, så samfundet kan overtage virksomheder uden kompensation – vil I tage min virksomhed fra mig?

– Nej, det vil vi ikke! Med mindre du ejer Ørsted (tidl. DONG)? Vi mener, at der er dele af vores samfund, der er så centrale for os alle sammen, at de bør være fællesskabets ejendom. F.eks. vores energiforsyning eller vores banker. Det er der egentlig ikke noget nyt i – det er allerede i dag muligt efter Grundloven. Ejerne af virksomheder, der overtages af samfundet, skal ikke forgyldes, men selvfølgelig have en rimelig kompensation.

Derimod mener vi bestemt ikke, at samfundet skal overtage små virksomheder såsom en boghandler. Vores program siger ingen steder, at der slet ikke kan være private virksomheder i et socialistisk samfund.

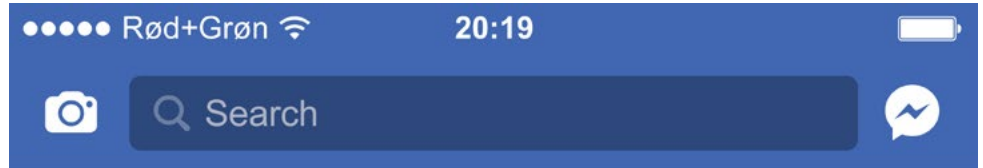
Skal direktørerne afsættes, og virksomhedernes medarbejdere bestemme det hele?

– Vi mener, at medarbejderne bør have langt større indflydelse på vores arbejdspladser. Vi har allerede regler, der sætter grænser for, hvor ringe arbejdsmiljøet må være. På samme måde bør vi sikre, at medarbejdere får indflydelse på eget arbejdsliv. På det offentlige område er de allerede sikret en ret til at blive hørt i de såkaldte MED-udvalg. Det er slet ikke godt nok, men et skridt i den rigtige retning, som burde udbredes til private virksomheder.

Ønsker Enhedslisten en revolution? Vil vi pege på Mette Frederiksen som statsminister – og for hvilken pris? Jeres ideer er gode, men økonomisk hænger de vel ikke sammen? Vil I nedlægge politiet og militæret?

I valgkampen vil vi blive mødt med mange kritiske spørgsmål. Heldigvis ligger vi inde med gode svar.

Fotos: Pressefoto, Socialdemokratiet. Pressefoto, Nationalbanken. Pressefoto, Politiet.

Enhedslisten

I dag kl 12:00

BLIV TASTATURKRIGER!

Sociale medier har i de seneste valgkampe spillet en betydelig rolle. Folketingsvalget i år bliver ingen undtagelse. En måde, du kan støtte Enhedslistens valgkamp på hjemmefra, er ved at deltage i de mange debatter, der opstår på nettet.

Simon Halskov, Rød+Grøn

Enhedslisten er helt afhængig af, at vores kloge og ihærdige partikammerater spreder partiets budskaber. Det kan man i høj grad gøre via sociale medier som Facebook, hvor Enhedslisten i mange år har haft en stærk stemme og en stor bevågenhed.

Men selv med 85.000 følgere på Facebook er det svært for os at række ud til alle dem, der endnu ikke har besluttet at sætte kryds ved liste Ø. Derfor er det helt afgørende, at du deler Enhedslistens opslag på din profil. For nogle kan det virke grænseoverskridende at bekende kulør på den måde. Heldigvis er der en udbredt accept af, at vi alle under en valgkamp bliver mere udadvendte med vores politiske holdninger.

Trolde og feer

Som led i den virtuelle valgkamp har nogle partier hvervet horder af "trolde", der spreder falske nyheder og dårlig stemning omkring andre partiers sider. Den slags billige tricks er vi selvfølgelig for fine til i Enhedslisten, og heldigvis har vi jo de rigtige tal, argumenter og holdninger – så dem skal vi bare skilte mest muligt med!

En anden ting, du som tastaturkrieger kan hjælpe med, er at give opklarende svar på

de mange spørgsmål, der strømmer ind på bl.a. Enhedslistens Facebookside. Nogle spørgsmål er meget kritiske, og her er det særligt vigtigt at huske, at venlighed, opklarende svar og god humor virker langt bedre end stejle, sure eller kategoriske svar. Vi er feer, ikke trolde! Det kan være svært ikke at hoppe i fælden, for debatmiljøet på nettet kan være uhyre groft – men man overbeviser aldrig nogen ved selv at være grov. Tværtimod signalerer venlige svar på grovheder et overskud, som virker tiltrækkende – hvis ikke på den grove spørger, så på de mange andre, der læser med.

Af og til vil du som tastaturkrieger løbe ind i trolde, der aldrig stopper med at kaste med mudder. Her gælder det om ikke at fodre trolde ved at svare i en uendelighed – forlad i stedet debatten (på sober vis, selvfølgelig), når du møder en stædig trolde.

HER BLIVER DEBATTEN SÆRLIGT HED UNDER VALGET

- Enhedslistens officielle side facebook.com/enhedslisten
85.000 følgere.
- Pernille Skippers politikerside facebook.com/pernille.skipper.5
53.000 følgere.

Vil du have flere tips og tricks til livet som tastaturkrieger, så meld dig ind i Facebook-gruppen: "Enhedslistens web-aktivister".

5.675 2.475 kommentarer 1.928 delinger

Like

Kommenter

Del

I PANELET KAN ALLE LYDE SOM ENHEDSLISTEN

Det er en udfordring at tale de andre partier imod, når de pludselig alle sammen lader som om, de er enige med os. En ny folketingskandidat beretter om de besynderlige køvendinger i en valgkamp.

Mai Villadsen, folketingskandidat

Som ny kandidat har jeg erfaret, at vores politik er vældigt populær. Faktisk så populær, at adskillige politikere fra andre partier taler, som var de medlemmer af Enhedslisten, selvom de i Folketinget stemmer lodret anderledes. De pynter sig med lånte fjer til paneldebatter og er pludselig "ih og åh så bekymrede" for velfærd, klima eller flygtninge. Valgkampen er vist gået i gang!

Dilemmaet opstår, når man som kandidat skal vælge mellem at bruge sin sparsomme taletid på at påpege de andre kandidaters vildledning eller på at tale om egen politik.

Socialdemokraternes udlændingeparadoks

En af de solrige forårssøndage tilbragte jeg i en mørk gymnastikhal. De lokale Venligboere havde indkaldt til møde om paradigmeskiftet, og en del lokale var stimlet til. Herunder en lokalpolitiker fra Socialdemokratiet, som sad ved siden af mig i panelet. Her tordnede han mod Støjberg og Thulesen Dahl, fordømte Nye Borgerlige og agiterede for, at Danmark skal tage

kvoteflygtninge, at paradigmeskiftet er en skændsel, og at Sjælsmark skulle lukkes.

Jeg måtte sige til ham, at jeg da så sandelig håbede, han ville blive valgt til Folketinget, for mig bekendt repræsenterede han en helt anden politik end sine partifæller på Christiansborg. Formentlig narrede han ingen, selvom han udtrykker en holdning delt af mange i det socialdemokratiske bagland – men det er lusket at gøre, når man ikke samtidig taler højt om, at partiets førte politik er en ganske anden.

Hukommelsestab på uddannelsesområdet

I Nordsjælland har den tidligere socialdemokratiske undervisningsminister Christine Antorini fyldt en del, for hun blev valgt i kredsen. Nu har hun fundet nye græsgange, og partiet har tilsyneladende fået kollektivt hukommelsestab. Sådan følte det i hvert fald til paneldebat hos Danmarks Lærerforening, hvor deltagerne kastede sig over hinanden for at rakke ned på inklusions- og skolereformen. Noget tamt, når de stadig sidder i forliget og til enhver tid kunne opsig det. Heldigvis var hukommelsen hos lærerne nogenlunde, og de gode intentioner blev mødt med kritiske spørgsmål.

Mere pudsigt var det, da jeg på Rungsted Gymnasium stødte på en konservativ kandidat, der nærmest var mere venstreorienteret end jeg selv. Væk med fraværeregler, karakterer, adgangskrav til universitetet og uddannelsesloft. Selvom det var rød vin på blå flasker,

bed de unge på. For som kandidaten sagde, da han blev konfronteret med partiets faktiske politik: "Jamen, I skal jo stemme på mig, ikke partiet!" I det citat har vi humlen, og selvom jeg ikke er meget for det, har jeg næsten fået respekt for min modkandidat Morten Messerschmidt, som har vanvittige holdninger – men tør stå ved dem. I en gymnasiedebat sagde han ligeud, at eleverne ynkede, pjækkede og var dovne, og at klimahysteriet er fuldstændig ude af proportioner. Meget kan man sige, men han er da ærlig om sin politik! Han endte på én procent efter pågældende debat.

Gør hoserne grønne

Den skrappeste konkurrence i valgkampen er den om klimaet. Selvom Enhedslisten er eneste parti, der har lavet en klimaplan, som ton for ton og krone for krone lever op til Parisaftalens mål om CO₂-reduktion, må man høre mange modkandidater påstå, at deres partier har gjort det samme. Her er der dog trods alt forskel på regeringen og oppositionens kandidater – for hold da op, hvor bliver jeg træt af at høre borgerlige kandidater tale om, at vi skal bruge flere penge på forskning, når netop deres politikere har skåret i forskningsbudgetterne.

Hvad kan man så konkludere? At den politiske hukommelse desværre er kort. Derfor er det harmende vigtigt, at vi under valgkampen ikke hviler på laurbærene og tror, at vælgerne husker hver knap, vi har trykket på i folketingsalen. Vores budskaber skal gentages. Igen og igen.

Når der er paneldebat oplever Enhedslistens Mai Villadsen (nr. to fra venstre), at adskillige politikere fra andre partier taler, som var de medlemmer af Enhedslisten. I Folketinget stemmer de lodret anderledes.

Foto: Privatfoto

Banneret på billedet havde vi med til valgmødet. Alle afdelinger er velkomne til at låne det.

Foto: Steve McFarland

VALGMØDER – HVAD KAN VI VENTE OS?

Selvom valget (i skrivende stund) endnu ikke er udskrevet, har der været gang i paneldebatterne længe. Inden påske prøvede en række kandidater kræfter med hinanden på Christianshavn.

Gunna Starck, Rød+Grøn

For mange år siden sad jeg på B & W i et panel med Suzanne Bjerrehuus, der opstillede til Folketinget for Konservative. På et tidspunkt sagde hun, at der var jo nok ikke mange stemmer at hente på B & W, så hun kunne lige så godt sige, hvad hun mente.

Det kom jeg til at tænke på, da jeg var til valgmøde på Christianshavn den 10. april og hørte kandidaten fra Liberal Alliance. Der var ren røv at trutte i: Væk med folkeskolen, sygehuse, børnehaver, affaldssortering, almenyttigt byggeri, hvilke biler, man må køre i, og alt det selvpiskeri. Markedskræfterne ville skabe paradisi på jord. Rent politisk selvmord på Christianshavn, hvis man altså troede, at der var stemmer at hente.

I paneldebatter er alle grønne

Christianshavns Lokaludvalg arrangerede valgmødet. Lars Trier Mogensen var ordstyrer, og alle kunne indlede om deres mærkesager i to minutter. Derefter var der spørgsmål fra salen, hvor publikum og panelet skulle forholde sig til temaet "byudvikling i København", herunder emnerne bolig- og trafikpolitik, miljø- og klimapolitik samt uddannelsespolitik. Det lod

panelet sig ikke forstyrre af, eller også så de først temaet, da de kom til mødet.

En lille måned tidligere havde Indre By Lokaludvalg afholdt et tilsvarende møde. To meget forskellige møder, for i Indre By var panelet fra højre til venstre det grønneste, jeg nogensinde har hørt.

På Christianshavn derimod havde de boligpolitik som deres mærkesag, og der var ikke meget grønt i paneldeltagernes oplæg. Bortset fra klimaskeptikeren fra LA var alle selvfølgelig utroligt grønne, når de blev spurgt.

Riskær på banen

Den gode dialektiker interesserer sig lige så meget for det, der ikke bliver sagt, som for det, der bliver sagt. Bemærkelsesværdigt var det, at asyl, udlændinge, indvandring og ghettoer ikke blev nævnt bortset fra et enkelt pip fra Radikale om børn i Sandholm. Regeringens sundhedsreform var der heller ikke nogen, der følte trang til hverken at forsvare eller angribe.

Klaus Riskær var der også. Han havde - i øvrigt ret fornuftige - svar på det hele og havde

Den gode dialektiker interesserer sig lige så meget for det, der ikke bliver sagt, som for det, der bliver sagt. Bemærkelsesværdigt var det, at asyl, udlændinge, indvandring og ghettoer ikke blev nævnt bortset fra et enkelt pip fra Radikale om børn i Sandholm.

svært ved at skjule, hvor tåbelige han syntes de andre (især højre side) var. Men han blev helt ydmyg i sin afslutningsreplik, hvor han så mindeligt bad om folks støtte, så han kunne få sit kredsmandat.

Generelt var niveauet ikke højt. Flere havde svært ved at finde ud af, hvad Folketinget bestemmer og hvad kommunalbestyrelsen bestemmer. Ligeledes var kendskabet til boliglovgivningen og mekanismerne på boligmarkedet bemærkelsesværdigt ringe, når nu boligpolitikken var deres mærkesag.

Heldigvis hørte vores Jette Gottlieb til i den seriøse ende. Hun forholdt sig til de angivne emner og fik også problematiseret budgetloven.

VALGMØDETS PUDSIGE INDSLAG

Venstre: bad om en klimadebat, hvor vi ikke udskammer hinanden.

Konservative: ønskede sig en vindernation med råd til velfærd. Det skal kunne betale sig at gøre en forskel.

Nye Borgerlige: Den arme mand havde måttet flytte til Rødovre, fordi han havde bil og huslejen steg.

SF: går ikke til valg på noget, som man er kommet galt af sted med en gang (hvem sagde betalingsring?), men de mener det stadig!

Foto: Unsplash.com

BEDRE VELFÆRD – OGSÅ PÅ ARBEJDSPLADSERNE

I et velfærdssamfund bør vi passe på hinanden. Alligevel står mange op hver morgen og går på arbejde med ondt i krop eller sind. Det kan vi gøre noget ved med et nyt flertal i Folketinget.

Jakob Neerup,
politisk rådgiver tilknyttet velfærdskontoret

Folk har ikke ondt, fordi de er skrøbelige, men fordi de har et alt for hårdt fysisk og psykisk arbejde. Tallene er skræmmende: En halv million føler sig stressede eller meget psykisk pressede. Tre hundrede tusind har ondt i kroppen og må ofte spise smertestillende piller bare for at passe deres arbejde.

Regeringen og alle partier undtagen Enhedslisten har lige lavet en beskeden aftale om arbejdsmiljøet, som langt fra er god nok. Ministeren smed Enhedslisten ud af forhandlingerne, fordi vi havde for mange forslag til forbedringer, hvoraf hovedparten kom fra fagbevægelsen.

Socialdemokratiet og SF er imidlertid enige med os i, at indsatsen for arbejdsmiljøet skal styrkes – så her kan et nyt flertal gøre en forskel. Selvfølgelig vil det stadig kræve et pres

Socialdemokratiet og SF er imidlertid enige med os i, at indsatsen for arbejdsmiljøet skal styrkes – så her kan et nyt flertal gøre en forskel.

udefra, så også Radikale og Alternativet kommer om bord.

Mere kontrol med social dumping

På alle større byggerier i Danmark foregår der social dumping. Landevejene er fyldt med lastbiler, der køres af udenlandske chauffører med langt dårligere lønninger og vilkår end de danske. Det samme gælder i landbruget og restaurations- og rengøringsbranchen.

Derfor er der brug for øget myndighedskontrol og en koordineret indsats fra Skat, Arbejdstilsynet og politiet. Vi ved, at det virker og tjener sig selv hjem mange gange.

Som altid er de borgerlige partier imod en øget indsats, fordi de vægter hensynet til arbejdsgiverne højere end ordentlige vilkår for lønmodtagerne. Men Socialdemokratiet og SF er enige med os om en betydeligt øget indsats, hvis der kommer en ny regering. Så der er håb.

HØJERE ARVE- BESKATNING FOR MILLIARDÆRARVINGER

Regeringen og Dansk Folkeparti har nedsat arvebeskatningen fra 15 til 5 procent for arvinger til familieejede virksomheder. Det er et af de klareste eksempler på, at pengemagt og politik smelter sammen i en uskøn blanding. Heldigvis er der enighed i oppositionen om at rulle loven tilbage efter et valg.

Rune Lund, skatteordfører

Det koster ifølge Skatteministeriet knapt én mia. kr. om året, at Løkke og co. har sænket arvebeskatningen. Dokumentationen for, at det skulle gavne beskæftigelse og vækst, er fraværende. Til gengæld gavner skatnedsættelsen helt sikkert dem, der har allermest, herunder arvinger til de kæmpestore, familieejede virksomheder.

Nedsættelsen kom i forlængelse af en af de mest koordinerede lobby-kampagner, vi har set i Danmark. Den var styret af nogle af landets største familieejede virksomheder, blandt andet Danfoss, Ecco, Bestseller og Jysk. Nedsættelsen fra 15 til 5 procent er et af de klareste eksempler på, at pengemagt og politik smelter sammen i en uskøn blanding også i lille Danmark.

Oppositionen vil sløjfe arverabatten

Det bliver ikke kønner af, at flere af virksomhederne bag lobby-kampagnen sponsorerer partier i blå blok. Hvor mange penge, virksomhederne har smidt i de borgerliges valgkamp, ved vi ikke, på grund af den manglende åbenhed om partistøtte. Vi ved kun, at det er over 20.000 kr.

Den glædelige nyhed er, at en samlet opposition ønsker at rulle rabatten på arveafgift tilbage. Det vil give ca. én mia. kr. mere om året til velfærd. Alt andet ville også være urimeligt. Vores samfundsmodel bygger på, at alle skal betale til fællesskabet. Det skal naturligvis også gælde dem, der er født ind i en rig familie.

Enigheden i oppositionen på dette område er et lille skridt i den rigtige retning. De borgerlige har siden valget i juni 2015 gennemført skatte- og afgiftsnedsættelser, som vil koste 21,7 mia. kr. hvert eneste år. Når de påstår, at der ikke er råd til velfærd, så er en stor del af forklaringen, at de selv har brugt pengene på lavere skatter. Skatter, som primært er kommet dem til gode, der i forvejen har og tjener mest.

VI HAR BRUG FOR MERE URØRT SKOV

Skovens blomster, dens fugle, sommerfugle og andre insekter er i stærk tilbagegang. Forskere har konkluderet, at der mindst skal udlægges 75.000 hektar til urørt skov, hvis vi skal beskytte de mest truede skovarter i Danmark. I dag er kun 9.100 hektar, 1,5 procent, af de danske skove urørte.

Ida Marxen Søndergaard, politisk rådgiver på det grønne område

Regeringen har med Naturpakken fra 2016 lovet at øge mængden af urørt skov til 19.700 hektar i 2065. Det svarer til, at naturen kan råde på egne præmisser på sølle 3,2 procent – om knapt et halvt århundrede!

Regeringen vil nemlig hente finansieringen til urørt skov ved først at malke skovene for økonomisk værdi i rigtig mange år. Planen er at fælde skovens ældste træer, inden områderne udlægges til urørt skov. Netop de ældste træer har ellers den højeste naturværdi.

Ny regering giver håb for skovene

I denne valgperiode har samtlige partier i såkaldt rød blok udtrykt ønske om at sætte meget mere turbo på udlægning af urørt skov, end regeringen lægger op til.

Socialdemokratiet og SF har sammen foreslået at udlægge 75.000 hektar urørt skov fordelt på 55.000 hektar i statsskove og 20.000 hektar i private. Alternativet vil udlægge al statsskov til urørt skov, det vil sige 110.000 hektar. Radikale Venstre vil udlægge mindst 20 procent af skovarealet – det vil sige 125.000 hektar – til skov med fokus på biodiversitet. Dog er det uvist, hvor stor en del, der skal være decideret urørt.

I Enhedslisten mener vi, at 25 procent af skovarealet – svarende til 156.000 hektar – skal omlægges til urørt skov inden 2030. Udlægningen skal prioriteres dér, hvor det er bedst for biodiversiteten. Det betyder, at der både skal ske udlægning i statsskovene, i de kommunale og de private skove.

Dermed er vi klart det mest ambitiøse parti på området, men en ny, rød regering kan som minimum enes om at udlægge 75.000 hektar urørt skov. Vores opgave bliver at få det til at ske hurtigst muligt dér, hvor det gavner naturen mest. Uanset hvad, vil et regeringsskifte give nyt håb for livet i skovene.

BIOGAS-PLANER SKABER DEBAT

Planer om et biogas-anlæg i Snævre uden for Holbæk har skabt røre i lokalsamfundet. Det fik i marts Enhedslisten til at arrangere en høring, hvor folketingsmedlem Eva Flyvholm og en række fagfolk deltog.

● Lokalsamfund

Enhedslisten Holbæk

Alle, der deltog i høringen, var enige om, at det er en rigtig dårlig idé at placere et stort biogas-anlæg ved Snævre. Eva Flyvholm glædede sig over det store engagement i de lokale protester mod anlægget. Hun udtrykte håb om, at det vil lykkes at få flertallet i kommunalbestyrelsen til at stoppe projektet og i stedet tage fat på at lave en samlet plan for kommunens grønne omstilling.

Er biogas grøn energi?

Thyge Nygård, agronom fra Danmarks Naturfredningsforening (DN), havde som udgangspunkt en positiv tilgang til biogasanlæg. Han mente, at biogasproduktion kunne være en værdifuld del af omstillingen til grøn energi,

men der må stilles en række krav til biogasproduktion, som bestemt ikke er opfyldt ved det planlagte anlæg ved Snævre. Vigtigst af alt skal der ikke være et stort transportforbrug for at skaffe den fornødne biomasse til anlægget.

I denne forbindelse var det ny viden for en hel del af os, at det er nødvendigt også at tilføje anlægget store mængder af husholdningsaffald, biologisk industriaffald eller anden biomasse for at få det til at fungere.

Den lokale formand for DN, Carsten Lambrecht, fortalte, at kommunens plan om biogasanlæg ved Audebo og St. Merløse i langt højere grad tilgodeså DN's ønsker til placering. En plan, der var gældende, lige indtil Nature Energy kom med deres millioner og ønske om placering ved Snævre.

Bente Hessellund Andersen, ekspert i biomasse fra miljøforeningen NOAH, var mere skeptisk overfor biogasanlæg. Der var efter hendes opfattelse risiko for, at store biogasanlæg, som det planlagte i Snævre, kun vil være økonomisk rentable, hvis de tilføres biomasse, der er hentet langvejs fra – måske endda importeret eller er fremskaffet ved, at landbrugsjord er omlagt til produktion af biomasse.

Samtidig er det NOAHs opfattelse, at store biogasanlæg vil være med til at fastholde og

evt. øge svineproduktionen i landbruget. NOAH ønsker ligesom Enhedslisten en udvikling væk fra produktion af animalske fødevarer på grundlag af importeret foder hen mod en større planteproduktion.

Det forkerte anlæg det forkerte sted

Lars Poulsen, økologisk landmand og repræsentant for Regstrup Natur- og Miljøforening, havde naturligt nok en del af sit fokus rettet mod de gener, biogasanlægget vil påføre lokalområdet i form af lugt, støj og trafik. De mindre bysamfund i området frygter med god grund generne fra både anlæggets drift og de ca. 100 transporter dagligt med biomasse ind til anlægget.

Foreningen har også fået foretaget beregning af den samlede påvirkning af drivhusgasser i forbindelse med opførelsen af det planlagte anlæg. En såkaldt vugge til grav-analyse, hvor man medtager miljøbelastningen ved anlæggets etablering, drift og nedlukning, viser, at først efter 40 år vil den samlede påvirkning af udslip af drivhusgas gå i nul. Anlæggets levetid forventes kun at være 20-30 år.

Peter Jacobsen, formand for Miljøforeningen på Tuse Næs, delte ud af sine erfaringer med konsekvenser af øget svineproduktion. I årevis har man på Tuse Næs kæmpet imod en stadigt

voksende produktion af svin i området, men desværre uden succes. Det er lykkedes for landbrugslobbyen at sikre en lovgivning, der ikke gør det muligt for de kommunale myndigheder at begrænse den stadigt voksende svineproduktion i lokalområdet.

Selv om det er en kendt sag, at den store svineproduktion gør regnen næringsholdig – til skade for biodiversiteten i de næringsfattige naturområder, er det ikke lykkedes at få hensyn til naturbeskyttelse til at stå over husdyrlovgivningens ret for den enkelt landmand til at udvide sin produktion.

I debatten kom der naturligvis mange spørgsmål fem, men et trænger sig på: Det er nu konstateret, at også mennesker, der ikke har haft kontakt med svinebesætninger, er blevet smittet med den multiresistente bakterie, der findes i næsten alle svinebesætninger. Smittekilden kan i en række tilfælde ikke findes. Kan vi være sikre på, at smitten ikke kommer gennem gylle? Eller med andre ord: kan vi være sikre på, at der trods løfter fra Nature Energy om grundig rengøring ikke dagligt vil køre 100 potentielle smitekilder rundt på vejene i vores lokalområde? Vi fik ikke svar på mødet – så spørgsmålet hænger stadig i luften.

Et biogas-anlæg som dette er i støbeskeen i Snævre uden for Holbæk. Det skaber bekymring i lokalsamfundet, for hvor grønt er biogas egentlig? Og hvad vil det betyde for de mennesker, der bor i nærheden?

Foto: Pressefoto, Nature Energy

Svendborg: Nej til discount-løsning med forårs-SFO

Børn og unge-udvalget i Svendborg har vedtaget at sende børnehavebørn i SFO fra foråret 2020. Kommunen flytter børnene fra børnehaver, hvor der er én voksen til ca. otte børn, til en SFO, hvor der er én voksen til mindst 14 børn. Enhedslisten mener, at normeringen burde være én voksen til seks børn for børnehavebørn og er derfor imod tiltaget.

– Normeringerne er ganske enkelt for dårlige, og de fysiske rammer er der så godt som ingen beskrivelse af. Det her er absolut en ommer! Det, vi ser, er efterdønningerne af besparelser, som er helt urimelige. Derfor kræver vi sagen i byrådet, forklarer Susanne Gustenhoff fra Enhedslisten.

Aarhus: Slut med nationale tests

Alle folkeskoler i Aarhus skal fremover kunne friholde eleverne fuldstændig for nationale tests. Det har et flertal bestående af Enhedslisten, SF, Socialdemokratiet, Radikale og Alternativet besluttet. De vil nu sende en dispensationsansøgning under regeringens frikommuneforsøg, så eleverne kan fritages for de obligatoriske tests i hele skoleforløbet.

– Jeg er glad på børnenes vegne, da testene ikke har givet et reelt billede af, hvad børn kan. Vi må respektere den mangfoldighed, det er at være et helt menneske – det kan tests ikke vise. Tværtimod har de øget det præstationspres, der er et stigende problem for mange børn og unge, siger Lone Norlander fra Enhedslisten.

Odense: Diskriminerende udlejningskriterier

I forsøg på at forhindre, at Korslækkeparken havner på regeringens liste for hårde ghettoområder, indfører Odense en såkaldt "udvidet kombineret udlejning". Enhedslistens medlem af Beskæftigelses- og socialudvalget, Reza Javid, kalder de nye udlejningskriterier for diskriminerende.

– De betyder, at borgere, som står udenfor arbejdsmarkedet, ikke kan leje bolig i et område, selv om de er på venteliste og står til at få en bolig. Tiltaget vil endda blive dyrt for kommunen i administration, og borgerne skal henvise en anden bolig, som ikke nødvendigvis findes, forklarer han.

Enhedslisten foreslår i stedet, at man går frivillighedens vej og satser ekstra meget på at få borgerne i området i job og uddannelse.

UNGDOMMENS VALG HANDLER OM KLIMAET

Socialistisk Ungdomsfront er mere end klar til at føre ungdomsvalgkamp sammen med Enhedslisten. Hvad skal der ske, og hvordan kan man som ung deltage i valgkampen? Det har vi taget en snak med August Rubin fra ungdomsvalgkampgruppen om.

● Nyt fra SUF

Frederik W. Kronborg, Rød+Grøn og SUF

Hvorfor er valgkampen vigtig?

- Det er den af særligt to grunde. Først og fremmest så er det under valgkampe, at alle snakker politik, og rigtig mange unge mennesker tager stilling til en masse politiske områder på samme tid. Det er derfor et godt tidspunkt at få dem med i vores handlingsfællesskab. Den anden grund er, at vi står midt i en

klimakrise, som vi skal gøre noget ved. Et skridt på vejen er at få så mange Ø-politikere på Christiansborg som muligt. Ikke for at sige, at parlamentet er den eneste løsning, men det skader ikke at have gode, progressive kræfter bag de tykke mure på Christiansborg. Samtidig skal vi også engagere en masse andre unge til at blive politisk aktive på mange andre måder. F.eks. ved at blive aktive i deres fagforening, elevråd eller andre steder, hvor politik udvikles af græsrodder.

Hvad kan man være med til?

- Valgkampgruppen er ved at lave en national valgkamp, så alle i hele landet kan være med. Er man fra København eller omegn kan man komme forbi sekretariatet på Studiestræde. Hvis man ikke er fra København, kan man kontakte den lokale SUF-gruppe. Plakatstorme og klistermærkestorme giver en god start på valgkampens aktiviteter, men man kan lave lige det, man har lyst til. Vi har sendt aktionskits ud

til SUF's lokalgrupper, så alle har noget, de kan gå i gang med. Vi foreslår bl.a. at tegne egne kridtcykelstier der, hvor de mangler i din by, eller lave grønne områder med "seed bombs". Ellers kan man også bare huske at deltage i den politiske debat der, hvor man nu er. At være med i valgkampen kan også være at snakke med sine venner om, hvordan vi gør verden bedre.

VÆR MED!

Hvis du vil blive aktiv i ungdomsvalgkampen, kan du kontakte SUF's sekretariat på valgkamp@ungdomsfront.dk eller på 33 32 81 69.

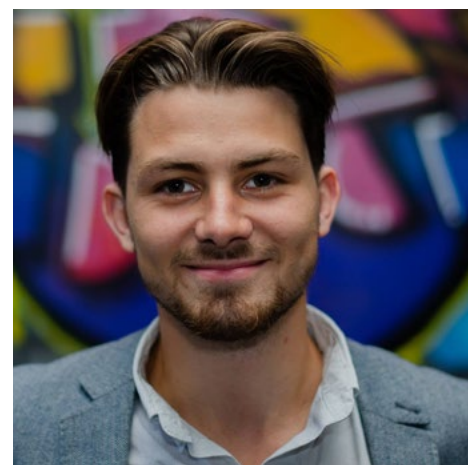
Du kan også finde din lokalafdeling på SUF's hjemmeside: ungdomsfront.dk/grupper#lokal

SUF har lavet en stribe flotte materialer til valgkampen og har sendt aktionskits ud til alle organisationens lokalgrupper.

» Vi har sendt aktionskits ud til SUF's lokalgrupper, så alle har noget, de kan gå i gang med. Vi foreslår bl.a. at tegne egne kridtcykelstier der, hvor de mangler i din by, eller lave grønne områder med "seed bombs".«

August Rubin
SUF's ungdomsvalgkampgruppe

Stemningen var i top og aktiviteterne var mangfoldige, da Enhedslisten holdt afdelingstræf ved Gram Slot i Sønderjylland.

AFDELINGSTRÆF MED SOLSKIN, INSPIRATION OG FÆLLESSKAB

Gram Slot i Sønderjylland dannede rammerne for dette års afdelingstræf.

● Afdelingstræf

Didde Jacobsen, organisationsteamet

Selvom vi (desværre) ikke var på selve slottet, men i en nærtliggende og meget fin lade, kunne man næsten få lidt stjernenykker af at holde et af Enhedslistens arrangementer på et slot.

Men også kun næsten. For selvom alle vores afdelingsaktive er stjerner, så var det arbejds-handskerne, der blev taget på – både når det

gjaldt udvikling i afdelingerne, flere aktive medlemmer, nyt medlemssystem, konflikt-håndteringsredskaber og idéudvikling af gade-aktioner. Vejret var fantastisk, og stemningen mindst ligeså god!

– Afdelingstræffet var mit første nationale arrangement i Enhedslisten. Det var rigtigt fedt, at der var så mange forskellige workshops at vælge imellem, og jeg kom hjem med en masse god inspiration til min afdeling, fortæller Nicolas Schönberg, nyt bestyrelsesmedlem i Gladsaxe.

På spørgsmålet: "Ses vi igen?" er svaret et klart: "Jeg kommer helt sikkert igen!"

Vi glæder os allerede til næste års afdelings-

træf, hvor vi håber at samle mindst ligeså mange af vores seje afdelingsaktive igen. Tusind tak for denne gang!

» Det var rigtigt fedt, at der var så mange forskellige workshops at vælge imellem, og jeg kom hjem med en masse god inspiration til min afdeling.«

Nicolas Schönberg
Bestyrelsesmedlem i Gladsaxe

Indlæg til debatten sendes til debat@enhedslisten.dk og må højst fylde 2.000 enheder (inkl. mellemrum). Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte eller returnere indlæg, der overskrider denne grænse. Forfatterens navn angives med navn og lokalafdeling, evt. tillidshverv i Enhedslisten. Indlæg bringes så vidt muligt i det førstkommande nummer, efter det er modtaget.

Redaktionen

ANDET

Husk at Enhedslisten støtter Folkebevægelsen mod EU

Jean Thierry, Nordvest, kandidat til EU-parlamentet for Folkebevægelsen mod EU

Det ser ud som om, at vi i Rød+Grøn og i vores mails til medlemmer glemmer at fortælle, at Enhedslisten ikke kun anbefaler liste Ø, men opfordrer til at man stemmer på Enhedslisten eller Folkebevægelsen mod EU til EU-parlamentsvalget.

I forhold til at føre valgkampagne er opfordringen den

samme. Begge dele står i Årsmødets vedtagelse om opstilling. Den burde vel føres ud i livet?

Det er så en helt anden sag, at jeg ser mange grunde til at føre kampagne for og at stemme på Folkebevægelsen mod EU. Det mandat giver simpelt hen EU-modstanden en ekstra plads i debatten og EU-modstanden bliver stærkere af, at den brede og ikke-partipolitiske modstand er repræsenteret.

Åbent brev til Mehmet Zeki Dogru

Øivind Larsen,
Kerteminde

Hej Mehmet.

Du præsenterer dig på urafstemningslisten som socialist og muslim. Det første siger sig selv når man opstiller for Enhedslisten. Det andet er ikke så relevant info.

Med mindre du tænker, at religionen vil influere på din stillingtagen, hvis du kommer i folketinget. Negative konsekvenser. Vi burde have lært af dårlige erfaringer fra Hamidsagen i nullerne. Personligt så jeg helst, at der hverken var kristne eller muslimer i partiets folketingsgruppe.

Svar til Øivind Larsen

Mehmet Zeki Dogru

Hej Øivind. Tak for dit indlæg.

Om det er relevant info, at jeg er muslim? Ja, det er det. Jeg synes, det er vigtigt, at mine kammerater ved, hvem jeg er, og da islam er en del af mig, har jeg valgt også at skrive det i min præsentation.

Jeg er blevet kontaktet fire gange på min private mail vedrø-

rende samme bekymring som din – nemlig Hamid-sagen. Jeg bliver lidt frustreret over, at en andens persons holdning skal betyde, at alle muslimer har samme holdninger. Hamid havde (efter min mening) meget konservative, religiøse holdninger, som jeg på ingen måde har!

Jeg stiller op, fordi vi er et mangfoldigt parti. Jeg mener, at der skal være plads til folk af for-

skellige religiøse opfattelser (kristne, muslimer, ateister) i vores folketingsgruppe, så længe de arbejder for partiets målsætninger om at forbedre dagens Danmark.

Jeg har som muslim erfaringer om og kendskab til vores muslimske medborgeres udfordringer til dagligdagen. Det mener jeg virkelig kan gavne vores parti. Jeg

kommer ikke til at føre politik baseret på islamisk ideologi i Folketinget, men jeg vil dog være den første til at sige fra, hvis der kommer diskrimination fra højrefløjen. Jeg mener også, at det er lidt ærgerligt, at vi på venstrefløjen ikke har en muslim i Folketinget, når vi er dem, der tager hånd om dem.

Kollektiv trafik skal være et brugbart alternativ

Thomas Ammons,
Vejle

Skal vi få flere til at droppe privatbilen – også uden at virke alt for emsige – må vi lægge større arbejde i at forbedre det vigtigste alternativ: Nemlig den kollektive trafik. Så længe det er dyrt og besværligt at anvende kollektiv trafik, er det svært at drage nytte af den – trods mange folks gode intentioner.

I Vejle er det f.eks. umuligt at komme til og fra arbejde, hvis man arbejder om aftenen eller natten, idet den sidste bus kører før klokken bliver 23, og søndag morgen kører den første bus efter kl. 9. Der er naturligvis cyklen som et sundt alternativ, men ikke alle har konditionen eller helbredet til bakkede veje, lange afstande og møde op på arbejde i påklædning gennemblødt af sved.

Udlandsrejser med DSB er blevet utrolig svær at planlægge, efter den personlige betjening, køreplaner, mv. er blevet nedlagt. Derfor er det nemmere at tage flyveren, og har man flyskræk, må opgave gode (og miljøvenlige) ferieplaner. For at nævne blot nogle af problemerne med en mangelfuld kollektiv trafik. Vi må i højere grad rette fokus mod den kollektive trafik og komme med nogle konstruktive tiltag og ideer inden for dette felt – grønne afgifter og bilskat gør det ikke alene.

Enhedslisten er kommet godt ind i kampen for miljøet og klimaet – men hvad angår den kollektive trafik som et brugbart alternativ halter vi. Der er indtil videre ingen andre partier har det store fokus på kollektiv trafik – hvorfor ikke prioritere dette i vores klimapolitik?

Bål og Brand!

Henrik Jepsen,
Haderslev

Når Rasmus Paludan byder op til dans, danser en del Ø-aktivister glædeligt med. Intet er sjovere, for RP! Han sidder hjemme i sin lænestol, og lytter til WagnerLP'en. Trykker på knappen, og der er med garanti fangst. Hele baduljen møder op. Lige fra Ø-medlemmer, til antifa og diverse... Og lige inden påsken, gik det helt galt. På Nørrebro lå folkets cykler på gaden, og affaldscontainere blev der sat ild til.

På amager var det nærmest mere chokerende. En hel garagebygning blev antændt, samt de parkerede biler. Tæt op ad sovende familier. Og vanviddet fortsatte i flere dage. Selv en gemt håndgranat blev fundet, inklusive en pistol. Mere chokerende fandt jeg det dog, at fremtrædende personer i Ø, mente at resultatet var ganske naturligt! Ingen egentlig afstandtagen til disse optøjer, der kunne have kostet uskyldige livet! Men kun noget med en Brøndbytrøje, og "Hold dig væk Rasmus!". Gode kammerater, hold

jer dog selv væk! I fodrer jo selv RP, med godterne. Som en sælhund i bassinet, kaster i fiskene i gabet på den. Ja selvfølgelig ved jeg godt, at manden er enormt provokerende. i særdeleshed, når han brænder koranen af. Men jeg må som glødende ateist, lige minde jer om, at det blot er en paperback. Trykt i millioner af

eksemplarer. De kan købes i stakkevis. De kan faktisk flere gange om dagen, havne på forbrændingen. Uden et ramaskrig, og efterfølgende dødstrusler... PS: Jeg håber iøvrigt ikke, at manglende afstandtagen fra de fremtrædende Ø-folk, kunne skyldes "respekten" for gaden parlament i Kbh?

Kong alkohol

Elizabeth Japsen,
Aarhus

For nyligt var der et opslag om at komme ned til SUF/Enhedslisten i Århus for at høre om den russiske feminist Alexandra Kollantaj. Fremragende idé - men hvorfor skulle der samtidig reklameres med, at man kunne komme ned og få sig en bajer?

Alkohol behandles af mange i dette land som saftevand. Skadevirkninger på de ca. 200.000 alkoholikere er voldsomme. Dertil skal lægges konsekvenserne for familierne: vold, svigt, dårlig økonomi,

tab af arbejde.

I de allerfleste familier, der fungerer dårligt, er alkohol en faktor.

Men det er ikke kun skaderne, det er også de spildte talenter. Personligt er jeg træt af at lægge venner i graven længe inden tid, mens Kong Alkohol hoverer ved graven. Vi er mange på venstrefløjen, der lever eller har levet et fandenivoldsk liv.

Der er intet stort i at bælle sprut. Enhver idiot kan drikke sig fuld. Så hvordan skal vi som socialister forholde os til sprut? Skal vi ingenting gøre? Skal vi ligefrem reklamere med det?

Medlemstal

Enhedslisten havde den 2. maj 9.137 medlemmer.

Webshop i luften

Enhedslisten har fået en splinterny og lettilgængelig webshop, hvor afdelinger, medlemmer og andre interesserede kan bestille merchandise og materialer. Her kommer også en række helt nye varer, så der er noget at glæde sig til. Gå ind og tjek Enhedslistens nye webshop på: vores.enhedslisten.dk/enhedslistens-webshop

Udvalgte arrangementer

- 12.-15. juni: Folkemødet
- 22.-28. juli: Enhedslistens sommerlejr (Bavnehøj Efterskole)
- 9.-10. august: Sommertræf for byrødder
- 21.-22. september: Ungdomsfestival
- 5.-6. oktober: Enhedslistens årsmøde 2019
- 26. oktober: Enhedslistens politiske festival
- 9.-10. november: Faglig landskonference

Naturmødet 2019

23.-25. maj i Hirtshals

Naturmødet er et årligt nationalt folkemøde om og i naturen. Gennem tre dage omdannes den nordjyske by Hirtshals til epicenter for dansk naturdebat og naturoplevelser. Naturmødet afholdes for fjerde gang den 23.-25. maj i Hirtshals.

Enhedslisten har igen et telt på Naturmødet. Igennem alle de tre dage byder vi på bæredygtig mad krydret med lokale råvare i vores bod og vores egne biquiz.

Har du lyst til at være aktivist i vores telt, kan vi godt hjælpe med overnatningsmuligheder, bare skriv til Rasmus på rasmusf@enhedslisten.dk.

Du er også velkommen til at kigge forbi vores telt, hvis du er i nærheden.

Foreløbigt program for Ø-teltet

FREDAG

Kl. 14.00: Folketingsmedlemmerne Peder Hvelplund og Øjvind Vilsholm præsenterer Enhedslistens naturpakke.

Kl. 18.00: Rød hygge i vores telt med musik og forskellige drikkevarer. Kig forbi, hvis du er i nærheden.

LØRDAG

11.00:

Bidt, brændt og stukket på naturmødet - med Sebastian Klein og Morten DD.

Enhedslistens naturordfører Øjvind Vilsholm præsenterer Sebastian Klein og Morten DD fra DR Ultras populære naturprogram "Bidt, brændt og stukket". Sebastian og Morten viser os nogle af de "farlige" dyr, vi har i vores natur. Hvis alt går vel, er det kun Sebastian - og måske Øjvind - der bliver bidt, brændt eller stukket. Bagefter gennemgås svarene i biquizen, og vinderen kåres.

Se mere om Naturmødet på naturmoedet.dk.

Enhedslistens program bliver opdateret frem mod Naturmødet, du kan følge med på Enhedslisten Nordjyllands hjemmeside: nordjylland.enhedslisten.dk.

ENHEDSLISTEN

KULTURSTAFETTEN:

Foto: vendsyssel Teater, Jacob Stage

DUKKEHJEMMET EKSISTERER STADIG

I år er det 140 år siden, at den store norske dramatiker Henrik Ibsens "Et dukkehjem" havde premiere. I den anledning har stykket været opført både på Aalborg og Vendsyssel Teater.

Peter Hobel,
uddannelsesforsker på Syddansk Universitet

I sine samtidsdramaer sætter Ibsen problemer til debat. I "Et dukkehjem" er det kvindens retsløshed, det borgerlige ægteskab og kvindefrigørelse.

Ibsen udviklede en teknik, hvor personernes fortid og dybden i konflikterne gennem dialogen langsomt trævles op for publikum og for dramaets personer. Med Marx' ord kan man sige, at han blotlægger modsigelsen mellem "Schein" og "Sein" i det borgerlige samfund.

I "Et dukkehjem" vil Nora Helmer ikke være en dukke, en ting. Da hendes mand, Torvald, der

er bankdirektør, bliver syg, forfalsker hun sin fars underskrift og tager et lån, så han kan komme på det nødvendige kurophold. Da gælds brevet skal fornys, får Torvald nys om sagen, og han ikke bare fordømmer Nora, men forlanger at ægteskabet for ærens skyld skal opretholdes, men at børnene ikke må se deres kriminelle mor. Nora mener ikke, at hun har et kriminelt sindelag. Hun har handlet af kærlighed til sin mand. Konfronteret med Torvalds fordømmelse går hun. Hun vil ikke ses som en ting, en dukke, men være et handlende menneske. Dramaet ender med, at hoveddøren smækker i efter hende.

I en anmeldelse fra 1917 skriver Gramsci, at de italienske borgere i Torino udtrykte synlig væmmelse over sidste akt. Den eneste "frigjorte" kvinde, de kan acceptere, skriver han, er cocotten.

Nåede man ikke at se dramaet, kan man i stedet læse det – det går også. Eller vente, til det bliver sat op igen.

NY I ENHEDSLISTEN

» Jeg har stemt på VS og Enhedslisten, så længe det har været muligt. Nu synes jeg, tiden er kommet til at støtte aktivt. Ikke mindst set i lyset af den højredrejning, der truer på mange områder.«

Rigmor Jark, 78 år, bor i Farum

SILVER

PurePrint® by KLS
Produceret 100% bionedbrydeligt af KLS PurePrint A/S

STØTTET AF
EUROPA
nævnet

EU-artikler er støttet af Europa-Nævnet.